

Ruh ve Madde.

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

Cilt: 36 Sayı: 422 MART 1995
(KDV DAHL) 35.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halük HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkma
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-HER VARLIK VAZİFELİDİR	2
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	3
● KEHANETLER VE GERÇEKLIK	4
● YENİ ÇAĞ İNSANINA BİR BAKIŞ	7
● RUH VE KÂİNAT	9
● ÖTE ÂLEMLE KURULAN İLETİŞİM AĞINDAKİ GELİŞMELER	12
● BİZ SONSUZLUK YOLCULARI	16
● İNSAN VE ENERJİ	17
● NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?	18
● PARAPSIKOLOJİNİN GELECEĞİ	20
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	21
● İÇE DÖNÜŞ	22
● KONFERANSLARIMIZ	23
● DOĞAÜSTÜ NİTELİKLİ TEZAHÜRLER	24
● RUHSAL ÂLEMİN SONSUZ İMKANLARI	27
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	29
● MUTLULUK VE İSTIRAP AÇISINDAN HAYATIN ANLAMI	30
● DOĞU BLOKUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR	32
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	35
● RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ	36
● BÜYÜK KIYMETLER	39
● MİAD'DE BİR KONUK	40
● SİLİNEN 30.000 İNSAN HAYATI	41
● KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSIŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	43
● TEKÂMÜL	44
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: TEKÂMÜL SÜRECİNİN HIZLANDIRILIŞI	47
● KİTAPLAR ARASINDA: MUCİZELER VE DİĞER GERÇEKLİKLER	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No: 15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 420.000 TL. (Öğrenciler: 330.000TL.), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Ruhsal Dünya'nın Tesiri olmadan ve bu tesir beşerî varlıklar tarafından alınmadan bir hedefe ulaşmak imkânı hemen yok gibidir. Buna "ruhsal kayra", "şefaât" diyebiliriz, sanırım. Bütün hayat ve onun olguları şuurlu ve maksatlı bir kozmik sürecin bir bölümünü temsil etmektedir. Bu kozmik süreç, acaba Dünya'nın gelişim süreci hakkında nasıl bir projeye sahiptir?

Cevabı çok zor olmakla beraber, olguları ve olayları gözleyip iyi bir tahlilden sonra bazı tespitler yapabiliriz. Eski geleneklere göre Dünya çeşitli devrelerden geçerek bugün sonlarına geldiğimiz "Demir Çağı"nı yaşamaktadır. Demek ki **devir**'ler vardır ve devrî kalıplardan geçerek ebedî olan tekâmül yolunda şuur gelişimine devam edilmektedir. Bu ebedî yolculuk Dünya'nın bütün varlıklarıyla beraber sürdürülen bir yolculuktur. Fizik Plân'dan Kozal Plân'a kadar, yani yeryüzü şuurunun kapsamına göre bütün varlıklar ve onlara ait olgulardan hareketle, Müteal Dünyalara ait ilkeleri kapsamına alan bir şuur hâline kadar çok geniş bir zeminde meydana gelen bir yolculuk...

Kesin zaman aralıklarına (periyot) sahip DEVRÎ Dramalar, Dünya sahnesinde kendi özel rollerini oynayan sayısız enkarne ruhlardan meydana gelmiştir. Oyuncuların bireysel karmaları birbirleriyle kesişerek, ortak alanlar kurarak, esnekliğin ve uyum sağlamanın her türlüşünü, Devrin karakterine ve amacına uygun olarak, deneyerek bu roller oynanmıştır. Sonu olmayan Drama, kozmik siklus, sonsuz sayıda ruhun rol aldığı bir varlık sahnesinde cereyan etmektedir. Her ruh tamamen kendine özgü bir oyun gücüyle rolünü yapmaktadır. Ne büyük ve ne muhteşem bir sahnelenme, rol dağıtımı ve idare!.. Her enkarne ruh, aynı anda kendi zaman ve mekânını kullanarak rolünü yapmaktadır.

Sonsuz Drama "bütün ruhları içine alması ve bütün rollerin oynanmasından dolayı" sonsuz değildir; binlerce yıllık bir devreyi kapladığı için de, zaman açısından da sonsuzdur.

İşin en güzel yanı Sonsuz Drama'nın çeşitli perdeleri vardır. Bu Drama'da "aynı anda hem seyredenler değişik sahneler aracılığıyla çok çeşitli tecrübeler elde ederler, hem de oyuncular böylesine değişik sahnelerde oynamaktan zevk alır ve kendi tecrübelerini yaparlar..."

Mektubumun başında bir "kozmetik süreç"ten söz ettim; onun projesi ne olabilir diye de bir soru sordum. Anlatmak istediğim işte bu Sonsuz Devir'ler, Drama'lardır. Bunlar Hint bilgeliğinde şu isimlerle simgesel bir anlam yüklenerek, anılırlar:

Altın Çağ: İlahî İrade Yasaları'nın ve İlahî Disiplinler'in, enkarne varlıklar tarafından en doğal biçimde, kimsenin kimseye yol göstermesine gerek kalmadan kullanıldığı çağdır. Dünya cennetinin var oluşu. Tam "kendini bilme" devri...

Gümüş Çağ: Altın Çağ'daki dünya cenneti var olmakla beraber, enkarnasyonların farklılıkları orijindeki enerjiyi kaybetmelerine sebep olduğun-

(Devami Sf. 6'da)

HER VARLIK VAZİFELİDİR

BÜTÜN varlıklar yeryüzüne kendi güçlerine uygun olan bir vazife ile, bu vazifeyi yerine getirmek üzere doğarlar. Bunu her varlık bir fikir (ide) hâlinde kendi müteal şuur dışında muhafaza eder. O varlık için hayatının bütün yolları, şekilleri, renkleri, vazifesinin ifası içindir. Yani bu çokluk, bütün görüntüler aslında bir tek'lik içindir. Onun vicdanında, şuur dışında mevcut olan doğuşunun "ana gayelerinden" bir tanesi yeryüzünde yapacağı vazifesidir. Bu vazifenin memurluk, tornacılık, vs. gibi bildiğimiz tarzda geçim temin edici bir vazife olması şart değildir. Bu dünyasal görünümün hepsi varlığın aslı vazifesini yerine getirmek için hayatın icaplarını kullanmasından ibarettir. Vazifesini ancak bu tarzda imkânlar kullanmak suretiyle yerine getirecektir.

Çoğu kez insanlar vazifelerinin ne olduğunu anlamazlar. Çünkü özellikle dünyanın bu devresinde yaşayan varlıklar için bir vazifenin ifası aynı zamanda çok büyük bir imtihan vesilesidir. Yani vazife alıp yerine getir-

mek bir diplomaya götürücü yoldur; böyle bir eprövden geçmek zorunluluğu vardır.

Az da olsa bazı varlıklar, idraklerinde bir açılma, vicdanlarında bir gelişme olmak kaydıyla hayatını nereye yönlendirmesi gerektiği konusunda tam olmasa da nispî bir kavrayışa ulaşırlar ve bir sezgi hâlinde yapmaları gereken vazifesini yapmaya çalışırlar.

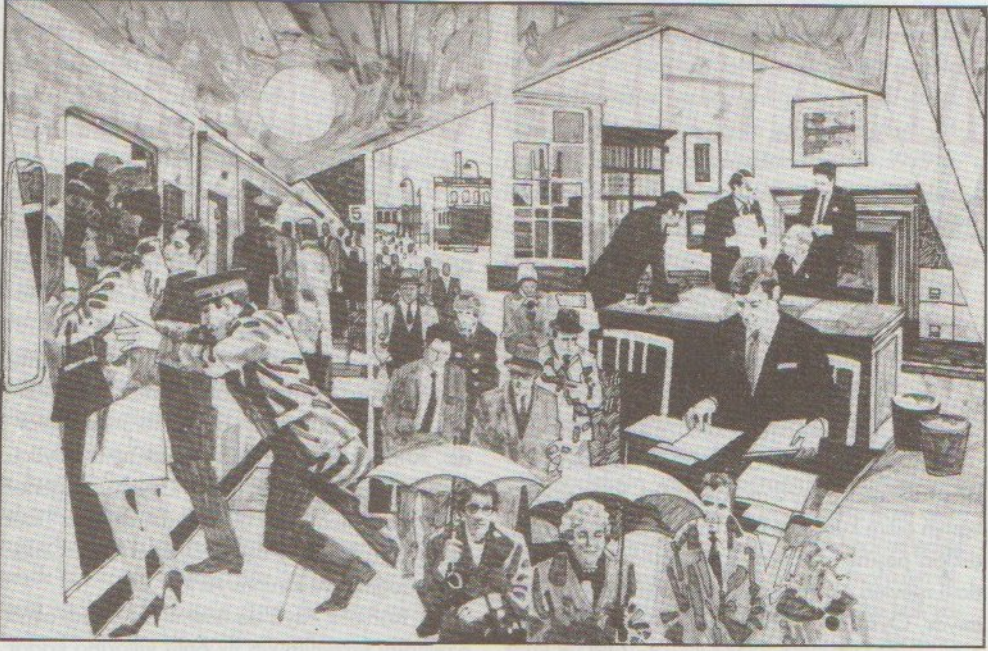
Her varlık bir vazife ile doğar. O hâlde doğmadan evvel her varlık bir vazife plânına dahildir, bir vazife ailesi vardır. Beşer olarak doğduğumuz dünya, aile ortamı kendi fizik ailemizdir; ruhsal ailemiz değildir. Fizik aile dünya şartları içerisinde meydana getirilmiş bir örgütlenmedir. Ancak aynı aileye, aynı ruhsal aileden gelen fertler de enkame olabilir.

Özellikle son zamanlarda moda olan "eş ruhlar", "ikiz ruhlar" deyimlerinin bize göre ilmî mânâsı, o varlıkların aynı vazife ailesine mensup olmalarıdır. Eş, yani aynı formda yaratılmış gibi veya birbirinin tamamı gibi olan "ikiz ruhlar", "eş ruhlar" diye bir konu tanımıyoruz. Asıl evrensel olan rezonans me-

sesesidir. Kâinattaki varlıkların aynı frekansta bulunabilme gücü vardır. Sevgi gücü bağlantıları vardır. Aynı ruhsal aileye ait olanlar aynı sevgi kaynağından, aynı pınardar beslenirler. Dolayısıyla birbirleriyle olan bağları da yani perisprital titreşimleri de birbirine çok yakındır.

VARLIKLAR VAZİFELERİNİN İDRAKİNDE MİDİR?

Her birimizin ayrı bir vazifesi vardır. Herkes vazifesinin ne olduğunu merak eder. Kendisine vazifesinin ne olduğunu sorduğunda bu soruya herhangi bir cevap alamaz. Bu çok gizli kapaklı acayip bir şeydir. Onun için herkes önüne çıkan imkânları vicdanî kuralları ölçüsünde değerlendirmelidir. Dünya şartlarına uygun olarak, makul vicdana göre, bilgisini de kullanarak o için üstesinden gelmeye çalışmalıdır. Ama o vazifesidii veya değildir, belli değil; belki gerçek noktaya götüren bir yoldur. Eğer insan yürümezse, ıstıraplı olaylar yaşama ihtimali artar. Onun için başkasının yaptığı ile ilgilenmeder herkes kendi önündeki çorba kâsesinden yudumlamaya

Her insan, dünyasal bir görünüm altında asli vazifesini yapar

bakmalıdır. Çünkü insana verilen kendi gücü kadardır; ne fazladır, ne eksiktir. Omuzlarımızın kaldırabileceği kadar bir meseleyi halletmek zorundayız. O da önümüzdeki işittir. Bunu vicdanımızın ölçü-

sünde, makul ve pozitif bir şekilde halletmenin yoluna bakmamız lâzım. Büyük, küçük, yukarı, aşağı, basit, çok üstün, ulu diye hiçbir şey olmaz. Varlıklar Tanrı nezdinde eşittir ve kutsaldır;

insan da kutsaldır. İnsanın yaptığı iş de dolayısıyla kutsaldır. Bu bakımdan, "Ben niçin yeryüzüne geldim?", "Tanrım beni baştan yarat!" gibi feverana da lüzum yoktur.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

7 MART	İnsanlığı Birleştiren Bilgi	İsmet YALÇIN
14 MART	Maskelerimiz ve Biz	Emre ÜLKER
21 MART	Psşik Becerileri Geliştirmek	Ercüment KAYA
28 MART	Şuur ve Şuurlu Olmak	D. AYDIN-G. YALÇIN

● GENÇLİK SEMİNERİ (Saat:15.00-17.00)

18 MART	Kendini Bilmek-1	İsmet YALÇIN-Ercüment KAYA
25 MART	Kendini Bilmek-2	İsmet YALÇIN-Ercüment KAYA

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KEHANETLER ve GERÇEKLIK

Selçuk CAYDI

VARSAYIMLAR gerçeğin türevleridir, ütopyalar da öyle. Bugünün bilim kurgu ve fantazi türü sanat eserlerinin gelecek tiplerinin sanal gerçekliği gibi, eski çağların kâhinlerinin günümüze kadar ulaşan kehanetleri de, gelecek hakkında fikir yürütmemize yardımcı oluyorlar. Batı uygarlığının bilim kurgu ve fantazi yazarlarının yazdıkları peşinen "hayal" sayıldığından toplumdaki işlevleri okuru eğlendirmekten öteye geçmiyor. Oysa eskinin kâhinleri, renkli dilleri ve "olası gerçek" sayılan yazıtlarıyla kral ve hükümdarların vazgeçemedikleri danışmanlarıydılar. Onlara danışılmadan hiçbir önemli belgeye mühür konmaz; hiçbir büyük sefere çıkılmazdı. Örneğin Hunların Tan-hu adı verilen hükümdarları, en küçük olaylarda bile danıştıkları şamanları bir an olsun yanlarından ayırmazlardı. Bazı hükümdarların kâhinlik yeteneği de vardı. Cengiz Han'ın histeri nöbetleri sırasında dudaklarından dökülen her söz derhal kâğıda geçirilirdi. Artık, "bilimsel" olmayan hiçbir varsayım ve öngörü ciddiye alınmıyor. Oysa tüm önemli fikirler ve dünyayı değiştiren buluşlar olmadık ortamlarda yaşamışlardır. Einstein, görecelik teorisini, yirmi yaşındayken Basel'de tramvayla işe giderken bulmuştur. Tabii çağa uygun olarak sırf ispatlayabilmek için on yıl çalışmıştır. Kâhinlerin gelecek hakkında söylediklerini ispatlama olayları genellikle ikinci plândadır, çünkü çok sayıda kâhin yaşamıştır. Her söylediğinin çıktığı kabul edilenlerin başında kuşkusuz Nostradamus gelmektedir. Nostradamus'un ünü, yalnız doğru çıkan kehanetlerinden gelmemektedir (kehanetleri çıkan çok sayıda kâhin vardır). Nostradamus, hâkim Batı

uygarlığının bugünkü şekliyle kurulmasında en önemli rollerden birini üstlenen Templier tarikatıyla ilişkiliydi. Onun, bu tarikatın kehanet yöntemlerini öğrendiği söylenir. Çağdaş Batı uygarlığının hükmettiği dünyanın en ünlü kâhininin de bir Batılı kâhin olması doğaldır. Adı dillerden düşmeyen başka kâhinler de vardır. Arthur söylencesinden tanıdığımız büyücü Merlin, Aziz Yuhanna, Edgar Cayce ve diğerleri. Bir de tanınmayan büyük kâhinler var: Tibet devlet falı, Barllbay Baksi, Djwhal Khul. Onlar Batılı değiller ve tanınmıyorlar.

Kâhinlik Asya'da önemli bir kurum olma özelliğini yüzyılımızın ilk onlu yıllarına kadar sürdürmüştü, ta ki kaba materyalizmin zor kullanılarak din, inanç ve kâhinliği baskısı altına alınca kadar. Ünlü Tibet ve Moğol devlet falı, kurumlaşmış kâhinliğin belki de son örnekleriydiler. Cengiz Han'ın soyundan gelen Kubilay Han, Çin'i istilâ ettikten sonra Taocu bir okula "Göğün Rahipleri" ünvanını vererek, bunu sonsuza kadar onaylamıştı. Çinlileri hayretler içinde bırakan Türk-Moğol şamanlarının yay ile yalnız fal bakmakla kalmayıp yağmur da yağdırmaları dillere destan olmuştur. Bu insanların toplumsal görevleri; gelecek hakkında kehanette bulunmak, gelecek tabloları çizmek, halkları olası felâketlerden korumak ve insanların Tanrı'nın buyruğundan çıkmamalarını sağlamaktır. Onların söyledikleri gerçek sayılırdı, çünkü gerçeğin taş kadar kesin olması beklenmezdi. Düşünceler, hayaller, söylenceler, masallar da gerçektir, sanal gerçek. O zamanlarda edebiyat henüz kütüphanelere kilitlenmemiş, sanat eserleri galerilere tıklınamıştı ve gerçeğin parçası sayılıyorlardı.

Günümüzde, Hong-Kong, Makao, Tayvan, Kore, Çin ve Rusya'da kâhinlik yeniden

kâhinden yudumlamaya

önemsemeye başlandı. Çin'de her köşe başında bulunan I Ging falcıları bir yana, kâhinlik, batdakilerden çok daha saygın bir yere geldi. Batı uygarlığının aşırı bilimsel, kuru ve sayılara boğulmuş "gelecek araştırmaları" bir yana, bilinen bilinmeyen kâhinlerin çoğunun, önümüzdeki kısa dönem için ağız birliği etmişesine kara bir felâket tablosu çizmeleri, kuvvetli bir varsayım olarak ciddiye alınmak zorundadır. Gerçi Batılılar her yüz yıl başında ve 1066, 1666 gibi şeytanı çağırtıldığını sandıkları yıllarda dünyanın sonunun geldiği endişesine kapılmışlardır ve bu böyle sürerse korkmaya devam da edecek gibi görünmektedirler.

Bu kez korkmakta haklılar mı? Eğer korku bu kadar büyükse yaşam tarzlarını değiştirmek, ruhanîliğe açılmak gibi "şanslarını", seçim haklarını kullanmalıdırlar. Yakın geleceği tahmin etmek için kâhin olmaya bile gerek yoktur. Çevresel felâketlerin kapıyı çalmak üzere olduğu herkesce bilinmektedir. Dünya Kova burcunun etkisi altına giriyor. Yani batmasa bile, köklü değişiklikler olabilir. Batacak olan; benmerkezcî, kaba materyalist Batı sistemi ve dünyayı yalnız bu temelde değerlendiren anlayışlar olabilir. Uranüs ve Neptün birleşmesinin gelecekteki en az yüz elli yıldaki etkilerini anlatan A.T. Mann, bu süre içinde, Uranüs'e özgü doğa bilimleriyle, Neptün'e özgü spiritüel bilimlerin birleşimi olan keşiflerin olacağını söylüyor (1). "Düşünce enerji ve füzyon benzer kavramlar olarak görülecek." diyerek (2), düşüncenin ne kadar somut bir şey olduğunun anlaşılacağını işaretini veriyor.

Batı Uygarlığı'nın dünyaya bakış tarzını çizen Kopernik, Kepler, Galile gibi bilim adamları, Descartes ve onun düşüncelerini geliştiren Newton ve Leipniz, yaşam faktörünü dışlayarak cansız dünyayı esas alan karşı devrimi gerçekleştirecek, yaşamı: "daha rahat" bir hâle getirilmesini insanlığın amacı, tek amacı saymışlardı. Francis Bacon, bilimin amacının, "gerçekleştirilebilecek her şeyi yapmak" olduğunu söyler.

(1) A.T.Mann "Dünyanın Sonuyla İlgili Kabanetler" Rub ve Madde Yayınları, S. 147

(2) a.g.y S. 147

Mekanik düşünce sisteminin doğuşuyla, o zamana dek tanrısallığa methiye sayılan sanat ve kültür, Tanrı'nın göz ardı edilmesine paralel olarak kalitesini ve saygınlığını giderek yitirdi. Tanrısallıkla tüm bağlarını koparmış olan çağdaş sanatın bugünkü işlevi tartışmalıdır. 1999 yılında büyük bir felâketin olduğunu varsayalım, 21. yüzyıla kalacak, son otuz yılda yapılmışlar arasından kaç sanat eseri, bina vs. vardır? Sanatın bile kaynaklarını yitirdiği bir ortamda, bunca kocaman kötü işaretlere rağmen, insanlık tarihinin en büyük teknolojik düzeyine sahip Batı uygarlığının geleceğe hazırlanmamasından doğal ne olabilir? Masalların yerini kuru bilim kurgu edebiyatının aldığı, erdemli bilge insan modelinin yerini kibernetik terminatörlere bıraktığı, insanların kendi iradelerine göre okudukları kitap yerine akışının kontrol edilemediği televizyon ve radyo gibi medyaya mahkûm olmaları sonucu büyük bir toplumsal uyku hâli yaşanmaktadır. Onca büyük kâhinin uyarısına, bilimsel rapora ve toplumdaki yaygın "belirsizlik" ve bıkkınlığa rağmen yönetici kadrolar bir sonuca varıp köklü değişiklikler yapamamaktadırlar.

Yapılması zorunlu olan şeyler, her şeyin tanımının değişmesi kadar köklü değişikliklerdir. Başta, maddenin tek gerçek olmadığını; düşünce, duygu ve spiritüalizmin, maddeyi dengeleyecek kadar önemli olduğunun kabulü gelecek gibi görünmektedir. Bu konu, yani bilim ile spiritüalizmin ilişkisinin kanıtlanması ve onun da ötesinde bundan, yeni bir uygarlığın kurulması konusunda yararlanılması, 21. yüzyılın belki de tayin edici özelliği olacaktır. Her uygarlığın kökeninde enerji kaynağının türü de bulunur. İnsanlık tarihinde güneş enerjisi her zaman tayin edici enerji kaynağı olmuştur, çünkü doğal kaynakları talan etme düşüncesi ve materyalizm asla belli sınırları aşmamıştır. Batı uygarlığının pet-

(Devamı Sf. 46'da.)

dan, ruhun kusursuzluk düzeyi aşağılara doğru çekilir. Kendini bilme hususunda bir ince sis perdesi şuuru sarmıştır. Özdeşleşmenin ilk pasları varlık yüzeyini kirletmeye başlamıştır. Dış etkilerin az miktarda da olsa izleri görülür.

Bakır Çağı: Şuurda çok büyük değişiklikler meydana gelir. Dış-maddî etkenler enkarnel ruhları etkileri altına almıştır. Şuur artık "bedensel şuur" hâline inmiş, maddenin cazibesi galip gelmiştir. Düalite çağıdır bu çağ. Ruhsal şuurculuk, bedenî şuurculuk tarafından bastırılmıştır. Maddî anlayış daima ağır basan vicdan-nefsaniyet karşısında susturulmuştur. Maddeye bağımlılık ve sahip olma duyguları her şekilde gözükür. Bu ruhsal değişimler "bedensel din"lerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. İnsanlara ışık bilgilerin yolunu göstermek için Yüce İlâhî Plânlar'dan elçiler gönderilir. Alacakaranlıkta yürümek için ışık getirirler.

Demir Çağı: Karanlık çağ da denir. Varlıklar madde ile tam bir özdeşleşme şuuruna girmişlerdir. Nefsaniyetin alabildiğine büyüdüğü bir devirdir. Bedensel şuur; şehvet, şiddet, öfke, açgözlülük, bağımlılık ve bencillikle sınırlanmıştır. Hem kendini hem de başkalarını bozar. Yozlaşma doğallaşmıştır. Tabiatın bütün yardımları kesilmiş, aksine varlık-la tabiat düşman hâle gelmiştir.

Istrap ve esaret hayatı her şeyi kaplamıştır.

Elmas Çağı (Yol Ayrımı Devri): Demir Çağın sonunda karanlık, cahillik ve ıstrap en son noktasına vardığı zaman Yüce RAB, Bilginin Merkezi, Merkezdeki Güneş müdahale eder... Işık gelince gecenin karanlığı dağılır ve Hakikatlerin Hakikati olan aydınlık gün, tekrar bir kere daha başlar. Zaman bizi bu devre getirmiştir...

Milyonlarca yıllık SIKLUS işte böyle tasvir edilmektedir.

Bu devre, "gündüzü müjdeleyen şafak vaktidir".

Demir Çağı henüz bitmedi ve Elmas Çağı tam olarak başlamadı. İki devrin birleşme yerinde bulunuyoruz. Hazırlık içindeyiz. Elmastan murat, onun şeffaflığı ve enderliğidir. Bu çağ çok kem geçer ve ruh çok tecrübe geçirir. Çok önemli hissedişlere sahip olur, onları uygular... yaşar.

Ruh bu devrede

"Son ile Başlangıç arasındaki geçide köprü kurar.";

"Karanlıktan ışığa geçer", şuurlar açılır.

Bu çağ "Topyekûn İlâhî Işık Bilgi'nin AÇIKLANDIĞI ÇAĞDIR.."

Akıl ve hikmet... HAZIRLIK çağıdır.

Ruhun Dünya İnsanlık Dramı'nı öğrenmesi bir kere olur. Bütün çağların sonunda bütün sahneleri görebilir. Sonsuz Dram içindeki "kendi rolünü" anlayabilir.

Selâm ve Sevgiler

YENİ ÇAĞ İNSANINA BİR BAKIŞ

(Esneklik-Sabır-Duyguların Kontrolü)

Fulya AYKAÇ

INSAN varlıksal ilke ve tekâmül kanunlarını, tümüyle ve kapsamlı olarak değil, ancak duygularının, aklının ve şuurunun kapasitesi oranında sınırlı olarak öğrenebilir. İnsanın asıl vazifesi; sürekli, aşırı bir çabayla, bu öğrenme ve uygulama sürecini hızlandırmak ve genişletmektir.

Hayatın amacı insanın rahat yaşaması ya da geleceğini garanti altına alması değildir. Dünya, evren içindeki sonsuz tekâmül okullarından biri ve hepimiz bu okula kendi irademizle kaydolmuş kozmik öğrencileriz.

Yaşadığımız tüm olaylar bizim için gerekli bilgileri içeren derslerdir.

DUYULARINA ve DUYGULARINA EGEMEN OL !

Bir ruhsal yaşam öğrencisine söylenebilecek en güzel söz, "Duyularına ve duygularına egemen ol!" sözüdür.

Duyuların ve duyguların kontrolü her zaman bizde olmalı.

Fizik ortamları tanıyabilmek, üzerinde tatbikat yapmak için bedene, duygulara ve duygulara çok ihtiyacımız var. Ama duygularımız ve duygularımızı aynı zamanda da bizim sırat köprümüzdür.

Duyguları çok iyi geliştirmek ve onları iyi ıslah etmek, hepimizin asıl vazifesidir.

Duyu ve duygularımızın kontrolü her zaman bizde olmalı. Sevinciyle, acısıyla hayatın her olayını sonı na kadar yaşayabilme ve onlardan gereken etkileri alabilme cesaretini göstermeliyiz.

Duyguları kontrol edebilmenin ana te-

ması bütünüyle esnek olabilmekte saklıdır.

Her türlü aşırı basınca, duygusal ve duygusal uyarana; karşı alanlar yarata yarata esnekliğimizin sınırlarını genişletebilir, duyguların kontrollerini daha rahat yapabiliriz.

Kozmosu daha iyi tanımak, daha iyi algılamak için hislerimizi ve duygularımızı geliştirelim ama duyguların esareti altına girmeyelim.

**"Olmadan olanı anlayabilmek,
Olmadan olana uyum sağlayabilmek,
Olacak olanı hissetmek için"**

duygularımıza hâkim olmayı öğrenmeliyiz.

ARZULARIN KONTROLÜ

Ahlâksal ve iradî isteğin kontrolü, isteklerin kontrolü, arzuların kontrolü çok önemlidir.

Arzuların ve isteklerin, insan bünyesindeki çıkış yolları veya taşıyıcı mekanizmaları duygulardır. Duygularımızı kontrol edemediğimiz için, alınan sonuçlardan ötürü zaman zaman çok üzülebiliriz.

Duygularda gereken birlik oluşturulmadığı, denge kurulamadığı ve uyum sağlanamadığı için hatalı sonuçlarla karşılaşılıyor.

Duygular bizim en büyük reseptörlerimizdir. Biz sadece beş duyuyla değil; duygularla da evrenle alışverişindeyiz. Duyularımızın ve duygularımızın doğru ve sağlıklı kullanımını tekâmülümüz için hayatı bir önem taşıyor.

İÇ BARIŞ

Birbirimizi sevmemiz, birbirimizi anlamamız, kozmasla ilişkimiz, hatta Tanrı'yla rabitamız yine duygular vasıtasıyla olur. Ne ka-

dar duyarsak o kadar var oluruz; ama duyguların kontrolünü aklın da yardımıyla hep denetleyebilmeliyiz.

Akil melekesinin iyi kullanılması orta yol bilgisini getirir ve dengede kalmayı sağlar.

Her insan yaşamını ve varlığını sürdürmek için kendi iç bünyesiyle, dışarıda olup biten arasında denge kurmak zorundadır.

Duygularla akıl arasında kurulan denge, yaşantımızın huzurlu olmasını sağlar.

Dengede kalmak için dışarıdan ve içereden gelen etki ve tepkileri çok iyi gözlemlemek; hep dengede, orta yolda kalmaya dikkat etmek gerek. Bunun adı iç huzurdur, iç barıştır, kendisiyle barışık olmaktır. İç barışa, bilgelige giden yolun ışığı da diyebiliriz. Bilge insan kendi kendisiyle barışık olan ve duygusal, fiziksel yaşantısını hem kendisi hem de çevresi için bereketli kılan insandır.

Yeni Çağ insanının en büyük özelliği uyum içinde duyguları kontrol etmek olacak.

Duyuların ve duyguların kontrolü, yani dışarıdan aldığımız duyularımıza çarpan etkilerin kontrolü, vicdanın en üst basamağından başlayarak en alta kadar, yani nefsanî isteklerimize kadar büyük bir yelpaze oluşturur.

Duyularını ve duygularını kontrol edemeyenler en az güvenilir insanlardır.

Öyleyse diyebiliriz ki; uyum-esneklik, dayanıklılık, sabır ve duyguların kontrolü, Yeni Çağ insanının, değişim çağı insanının en büyük özelliği olacak.

Kendimizi tanımaya, duygularımızı kontrol etmeye çalışırken, bilge insanların bilgi ve sevgi dolu yaşam tecrübelerine ve sezgilerine başvurmadan daha verimli, daha güzel, daha bereketli ne olabilir?

Onların nice yılları tanımış gözleri, yaşamın sesini çok derinden dinleyen kulakları vardır.

Verdikleri öğütler hoşumuza gitmese bile dinlemeliyiz onları. Hangi konuyla ilgili olursa olsun hepimizin çevresinde olgun, uzun yıllar yaşamış, sade ve bilge insanlar vardır. O insanları bulup, yardımlarına başvurmak

belki de geleceğimizi yeniden kurmamıza neden olabilir.

Ocağın başında ateşin sönmesini bekleyip sonra da küllerden ateş yakmaya çalışanlardan olmayalım.

"Yaptığım işten dün pişmandım, bugüne hatamı anlıyorum." demek, hepimizin бүтүнлүгүн bir parçası olduğunu fiili olarak anlamak, her şeye yeniden başlamak demektir.

GERÇEK İNSAN OLMAK

Gerçek insan olmak, birbirimizi daha iyi anlayabilmek, duyguları kontrol edebilmek için danışma ve paylaşma yolunu kullanmanın çok büyük yararları vardır.

Çevremizdekilere danıştıkça, onlarla bir ortak alan oluşturduğumuzu anladıkça, düşmanlarımızın sayısının azaldığını görürüz.

Duygu ve düşüncelerini paylaşmak, başkalarının görüşlerini de almak istemeyen kişi gerçeği net olarak göremez. Çünkü aynı gerçeğin değişik tezahürleri, her birimizde kendi kapasitesine göre ayrı ayrı ortaya çıkmaktadır.

Taklide dayanmayan, kendine benzer davranışları olan insanlar, kendi özlərini tanıırken, tek bir prizmadan geçen ışığın çeşitli renklerine benzeyen diğerlerini de tanı ve arada sandığı kadar büyük bir fark olmadığını anlarlar.

İşte duyguları kontrol edebilmenin bir başka doğal yolu da, sorunu yakaladığımızda açıkça üstüne gidebilmeye ve bunu başkalarıyla paylaşmaya bağlı.

Öyleyse diyebiliriz ki, "Yeni Çağın Yeni İnsanı" yaşamı yalnız aklı ve mantığıyla değil, gönül gözüyle de yorumlayan insan olacak ve "Yeni Çağ'ın Yeni İnsanı" için sabırla, uyumlu bir şekilde onları fazla da bastırmadan duygularını kontrol etmek hiç zor olmayacak.

Yeni Çağın uyum, sabır, adalet ve sevgi mesajını paylaşmaya çağırıyoruz hepinizi, bu sevgi mesajını almaya, aktarmaya ve onu başkalarıyla paylaşmaya hazır mısınız? ■

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

"H EPSİ esrarengiz." dedi. "Babanı görüyorum. Çocukları da görüyorum ve sevgili torunum da orada. O konuşuyor, bana bakıyor."

"Benim tatlı ihtiyar büyükanneçim, sen öleceğini zannediyorsun fakat ölmeyeceksin. Sevgili büyükanneçim, biz asla ölmüyoruz. Sen sadece uyanacak ve kendini burada bulacaksın."

Annem bunların hepsinin elinde birer buket görüyordu. Astol de bunların içindeydi. Elinde leylâk çiçeğinden buket olduğu hâlde kendisine göründü.

"Büyükanne, anneme söyle, ben bu leylâk buketini onun için getirdim. Yatağın üzerine bırakıyorum."

Bunu bize söyledikten sonra da, annem gözlerini kapadı. Bir cümle söyledi, gözlerini tekrar açtı. Tebessüm etti, uyumak istiyor gibiydi. Lâmbayı kıstık, hiçbir şey söylemeden yatağının önüne çöktük. 20 dakika böyle geçti. Yataкта bir hareket görüldü. Azimet anı yaklaşıyordu. Hemen kalktık, bu sırada onun göz kapakları bir daha açılmamak üzere kapanıyordu.

İçgüdüsel olarak benim ve hastabakıcının gözleri saate kaydı. 10'a on dakika vardı. Tekrar yatağa baktığımız zaman, gözlerimiz yatağın üzerine bırakılmış bir leylâk buketiyle karşılaştı.

Azimet: Yola çıkma, gidiş

Bir gün bir Guvadirek celsesinde trompet havaya 50 cm kadar kalkmıştı. Madam Stuard'a yaklaştı. Anne, trompetle kendisi arasında oğlunun materyalizasyonunu gördü. Kadın bunu şu şekilde anlatıyor:

"Trompet borusunun aydınlığı içinde, onu oldukça uzun bir zaman görebildim. Gözleri, benim gözlerimin içine bakıyordu. Dudaklarında bir tebessüm vardı.

'Anne,' dedi. Bu kelimenin benim üzerimde husule getirmiş olduğu tesiri ancak Allah ve ruh âlemindeki sevgilerim bilir. Bu İsa'nın Mary'ye görünerek ona sadece 'Mary' dediği zaman, Mary'nin duyduğu hissini aynı idi. Oğlumun yüzünü müteakip, annemin yüzü görüldü iki defa. Benim küçük adımlı söyledi ve şu kelimeleri ilâve etti: 'Benim güzel meleğim.'

Ben onun hayatta kalan en küçük çocuğu idim. Onu müteakip kocam görüldü. O yalnız aramızda malûm olan bir tek kelimeyi söyledi. Bundan sonra başka ruhlar görünmeye başladılar. Meselâ, bir çocukluk arkadaşım beni küçük ismimle çağırdı. O bu sıralarda benim hafızamdan tamamıyla silinmişti. Sonra diğer yakın bir akraba ve sonra hatırlayamadığım ve tespit edemediğim başka bir sima görüldü. Bu net değildi, bulutluydu. Kendisini iyi göremiyordum. Acaba bu sevgili şahıs kim olsa gerek? 'Fakat yüzümün netsizliğini seçememiş ve beni unutmuş olamazsın. Ben Bani'yim.'

dedi. Tam bu sırada oksuyordu. İpekböceğinin kozasına benziyordu. O başımda dolaşırken, ben kocaman bir örümcek ağıyla başımın sarılmış olduğu hissini duydum. Oğlumun yüzü bir daha görüldü fakat alelâde bir materyalizasyondan çok farklı idi. Güneş gibi parlıyordu. Gözlerim kamaştı ve bakmaya tahammül edemedim. Işığın şiddetinden ellerimi yüzüme kapatmaya mecbur oldum. Şimdi size oğlumun giderken bıraktığı ve benim mühürlemiş olduğum oyun kartlarından bahsedeceğim.

O saklı olduğu yerde tam 13 sene kaldı. Bu ana kadar ona hiçbir insan eli dokunmamıştı. Hatta ben bile zarfını açmaya cesaret edememiştim. Fakat celse odasını bir gün tanzim ederken, gayri kabili mukavemet bir arzu ile bu kâğıtların bulunduğu kutuyu açmak ihtiyacını duydum. Fakat açarken yaptığım şeye ben dahi üzülüyordum. O zaman, mühürlenmiş olan zarfın, mühürlerinin bozulmaması icap ediyordu. Benim için bir sır olan şeyi dünyada benden başka kimse bilmiyordu. Kutudan çıkardım. Oğlumun fotoğraf resminin arkasındaki kutuya sakladım. Medyom ve kızkardeşlerim henüz celseye gelmemişlerdi. Celseye başladık. Celsenin yarısında fotoğrafın arkasından bir kâğıt hışırtısı işitildi ve herkes, 'Bu gürültü nedir?' diye baktı. Bu onun kartlarından çıkan sestti. Kartlar açılıyordu. Birkaç saniye sonra parmaklarımın arasında bir şeyin donmuş olduğunu hissettim. Bu, kartlara bağlamış olduğu kurdele idi. Heyecan içinde bunu asistanlara izah ettim. Ben bunu izah ederken kartlar birer birer hepimizin dizleri üzerine ayrı ayrı atılarak dağıtılmaya başlandı. Fakat kurdeleyi muayene ettiğimiz zaman, evvelce yapmış olduğum mühürlerden hiç birinin bozulmadığını, hiç birisinin kırılmadığını ve mühürler üzerinde yapışık kalmış hiçbir kâğıttan eser bulunmadığını gördüm."

BİLİMSEL SAPTAMALAR

Sevgili okuyucularım, buradaki ispiritik şeyler sizce malûm olmuştur. Vakit dar olduğu için bunları uzatmıyorum. Bugünlük, bugünkü müşahademiz burada bitiyor. Şimdiye kadar

*Gayri kabili mukavemet: Direnilmesi mümkün olmayan
Vetire: Süreç*

söylemiş olduğum iki tezahürün iki safhasının birbirleriyle mukayesesini yaparak akademinin arzu ettiği hadiselerin ilmi hüviyeti üzerinde duracağım. Mevzuuma karşı göstermiş olduğunuz alâkadan dolayı çok teşekkür ederim.

Sayın dinleyicilerim... Geçen iki konuşmamızda bütün insanlığın ve ilim âleminin ilgisini üzerine çekmesi icap eden bir ilim şubesinin iki safhasından bahsedeceğimi söylemiştim. Bunlardan birinci safhayı da, ikinci konferansımızda huzurunuzda oldukça geniş bir şekilde izah etmiştim. Şimdi bu konferansım, bu iki safha üzerinde ve neo-spiritüalizma görüşüyle yapılacak bir etüt mevzuu olacaktır.

Animizmanın faaliyeti ve ispiritizmanın faaliyeti aşağı yukarı bugünkü konferansımın ne şekilde cereyan edeceği hakkında sizlere, zaten şimdiye kadar bir fikir vermiş olmalıdır. Bunlardan birisi doğrudan doğruya, yani animik insan bedeni içinde olup biten hadiselerden bahsediyordu. Yani insan ruhunda başlayıp, insan bedeninde biten birtakım hadiselerin mütalâasından ibarettir. İkincisi, ispiritizma ise; yine aynen insan bedeninde biten ve insan ruhunda başlamayan fakat insan ruhuna başka bir kaynaktan (dışardan) gelen ve ondan sonra animizma yoluyla, yani insan bedeninde birtakım psikofizyolojik vetirelerle cereyan eden hadiseden bahseden bir ilim şeklidir.

Şimdiye kadar arz etmiş olduğum misallerden, sizde de bazı kanaatler hasıl olmuştur. Bu gördüğümüz misallerde birtakım tezahürler nazarı dikkatimize çarpıyor. Bunlardan bazıları alıştığımız mutata olan hadiseler. Bazıları bizim için mutata olmayan, alışmadığımız, görmediğimiz, hatta belki de şimdiye kadar işitmediğimiz hadiselerle ilgiliydi. Meselâ ilk konferansımızda, su ve bardak hikâyesinden bahsettim.

Benim sürahiden suyu alıp bardağa boşaltmam ve içmem alelâde, mutata bir hadiseydi. Fakat bunun uzviyetinde husule getirdiği birtakım diğer hadiseler de vardı ki, bunlar benim şuurla ve irademle ilgili görülüyorlardı. Buna rağmen, bunlar dahi benim için mutata birer hadiseydi. Ben bunları katiyen yadırgamıyorum. Halbuki yine geçen konferansımızda

*Mutat: Alışılmış
Uzviyet: Canlilik*

arz ettiğim gibi, İsveçli âlim ve filozof Swedenborg'un uzaktan, yani Göteburg, Stockholm'da geçen bir yangını görmesi ve dakikası dakikasına takip etmesi ayrıca bir hadiseydi. Fakat bu hadise de mutad olmayan bir hadiseydi. Çünkü biz biliyoruz ki, insanlar daima kendi duygularının, kendi duygu uzuvlarının göz, kulak vs. ancak imkânı ve ihatası nispetinde olan münasebetlerini tayin edebilirler. Bunun dışında vaki olacak herhangi bir his ve hareket tezahürleri insanlar için mutad bir hadise değildir. Ben buradan, şu salonda oturmuş olan bütün sizleri görebiliyorum. Siz de beni burada görebiliyorsunuz. Burada gayri tabii bir şey yok. Fakat şimdi şu duvarın arka tarafından geçen bir insanın kim olduğunu siz bana sorarsanız ve ben de size falanca geçiyor, başında da şöyle bir şapka var, üzerinde de şöyle bir elbisesi var, diye izahat vermeye kalkarsam, sizin için bu tamamen gayri tabii mutad bir hadise olur.

ANİMİK TEZAHÜRLER

İşte gerek ruhî tezahürlerin animik safhası olsun, gerek ispiritik safhası olsun, böyle mutad ve gayri mutad iki tezahür şekliyle bize kendilerini gösterdiler. Evvelâ animik tezahürlerin mutad safhası nedir? Animik tezahürler hakkında verdiğimiz misallerden bir iki tanesini göz önünde turalım. Meselâ, en basitinden başlayalım. Yine aynı hikâyeyi alıyorum. Demin benim, susayıp da su içmem. Bu animik bir tezahürdür. Niçin animik bir tezahürdür? Çünkü su içmek arzusu, iradesi doğrudan doğruya benim ruhumda hasil olmuştur. Benim ruhumda hasil olan bir istek, doğrudan doğruya benim ruhumda hasil olmuştur. Benim ruhumda hasil olan bir istek, doğrudan doğruya fizyolojik yollardan bedenime sinir cümlem vasıtasıyla uzuvlarıma intikal etmiş, adalelerimi hareket ettirmiş ve bana suyu bardağa koydurma fiilini yaptırmıştır. Bu tamamıyla mutad bir hadisedir.

Şimdi bir de yine animik olmakla beraber gayri mutad bir hadiseye bir misal teşkil ediyorum. Geçen konferanslarımızda Madam Esperans'ın bir tecrübesinden bahsetmiştim.

İhata: Genişlik, kapsam

Madam Esperans, Aksakof'la yaptığı bir tecrübede, Aksakof'un raporuna göre celse esnasında vücudunun yarısını kaybetmiştir. Sonra Dr. Jilye'nin başka bir tecrübesinden de bahsetmiştim. New York'da Pastör Enstitüsü Müdürü olan zatın, orada da diğer bir medyumun demirden bir kafes içine konulduğu hâlde, kafesin de kapıları güzelce mühürlenip kilitletiği hâlde medyumun bu kafesten bütün vücuduyla birlikte dışarı çıkıp, doğrudan doğruya Dr. Jilye'nin kucağına düşmesine aittir. Orada da yine acayip bir hadise vardı. Yani medyumun bedeni tamamıyla bir yerde dağılıyor, başka bir yerde tekrar teşekkül ediyordu. Bu da tamamıyla animik bir hadiseydi. Animik hadise olunca bu şekliyle tabii gruba sokamayacağız. Çünkü demin arz ettiğim gibi, biz biliyoruz ki, mutad olan ilimlerimiz, bir maddenin bir yerde kaybolup başka bir yerde yeniden teşekkül etmesine ait. Henüz bizi tatmin edici usuller, metotlar ve bilgiler vermiyor.

Şimdi animik faaliyete geliyorum. Animik faaliyet doğrudan doğruya fizyoloji ve psikolojiyle ilgili bir faaliyettir. Yani insanın ruhunda başlayıp bedeninde biten bir hadisedir. Bu ruh nedir? Bunu ikinci konferansımızda uzun uzadıya bahsettiğim gibi, yalnız bir materyalist görüşe yahut bir spiritüalist görüşe nazaran arz etmiyorum. Hem materyalist, hem spiritüalist olabilir. Her iki ekol de insanda ruhî bir hayatın mevcudiyetini, hiç tereddüt etmeden kabul etmektedir. Fakat izah değişmektedir. Geçen defa arz ettiğim gibi, spiritüalistler bedenden ayrı, ona hâkim ayrı bir cevher hâlinde (şuurlu bir cevher hâlinde) bir varlığı kabul ederler. Onlar için ruh odur. Materyalistler ise ruhu uzviyetin (organizmanın) bir teşekkülünün hatırası olarak kabul ederler. Binaenaleyh ben şimdi bunların mütalâasını şu dakikada yapmak kıymetini belirlemek istemiyorum. Yalnız her iki noktayı mevzu yürütmek için, "nazarı" da kabul ederek arz ediyorum ki, her iki ekol de ruhî hayatı kabul etmektedir. İşte animist, bu ruhî hayat ile uzvî hayatın arasındaki münasebetleri birbirleriyle sıkı sıkıya olan irtibatının ifadesidir. Yani bir psişik safhası vardır, bir de fizyolojik safhası.

(Devamı Gelecek Sayıda)

ÖTEÂLEMLE KURULAN İLETİŞİM AĞINDAKİ GELİŞMELER

* Dr. Hernani Guimaraes ANDRADE *

"METASCIENCE FOUNDATION", mühendis George William Meek tarafından, elektronik âletler yardımıyla fiziksel ve ruhsal plânlar arasında iletişim kurmak amacıyla kurulmuş olan bir Amerikan derneğidir. "Metascience Foundation"dan önce de benzeri birçok kuruluşun temeli George W. Meek tarafından yine insanın, fizik bedeninin ölümünden sonra da yaşamını sürdürdüğünü ispatlamak ve insanlarla öteâleme geçener arasında iletişim kurmak amacıyla atılmıştı.

Günümüzden 18 yıl önce George W. Meek araştırmalarını yoğunlaştırdı. Ruhsal plânlarla cihazlar vasıtasıyla iletişim kuranları araştırmak için dünyanın dört bir yanına birçok gezi yaptı. Amacı bu tip araştırmaları teşvik etmek ve öteâlemedekilerle sürekli iletişimi kolaylaştıracak elektronik bir sistem kurmaktır. Bu alışılmadık ve zor deneyler için George W. Meek şimdiye dek hiçbir kâr gözetmeden 600.000 dolar yatırım yaptı.

İLK CİHAZLI İLETİŞİMLER

Bu tür iletişimler doğrudan doğruya fiziksel nesnelere ve âletler yardımıyla, medyomsal bir çalışma olmadan yapılan iletişimlerdir. Ama yine de, tüm bu gelişmelere rağmen, bu seanslar esnasında ektoplâzma üretebilecek birine ihtiyaç duyulmaktadır.

En eski ve günümüze kadar gelebilen iletişim şekli dönen masalar yöntemidir. Pisagor (M.Ö. 540) "mistik masa"yı, yani ayaklarına küçük tekerlekler geçirilen basit bir masa kullanıyordu. Kartacalı dinbilimci Quintus Septimius

Florens Tertulianus (M.S. 160-230) ruhsal âlemi dönen masa yardımıyla inceliyordu. Antioche'da doğan Ammianus Marcellinus'un (M.S. 330-400) sözünü ettiği "kehanet masası"nın üzerine daire şeklinde harfler diziliyor, masanın üstünde, tavandan iple bir halka asılıyordu. Titreşimler esnasında halka harflere doğru yaklaşıyor, böylece kelimeler oluşuyordu. 20. yy'da "dönen masalar", "küçük tahtalar", "sepetler" kullanılıyordu.

20. yy'ın başından bu yana birçok araştırmacı mekanik ve elektrikli âletlerle iletişim kurmayı denedi. Bu öncüler arasında özellikle şu isimleri sayabiliriz: Thomas Alva Edison (1847-1931) ve Guglielmo Marconi (1874-1937). Dinamistografiyi icat eden ve birkaç olumlu sonuç elde eden Hollandalı Dr. J.L.W. P. Matla ve Dr. G.J. Zaalberg van Zelst. R.C.A'dan Amerikalı mühendis Julius Weinberg küçük başarılar elde ederek, 30 yıl boyunca elektrik, optik ve biyolojik cihazlar denedi. Son olarak da iki Brezilyalı, Cornelio Pires ve Prosper Lapagaesse hiç başarı elde edemediler.

ELEKTRONİK SESLER OLAYI EVP

Teknik olarak ele alırsak EVP (Electronic Voice Phenomenon) normal bir kayıt sırasında fazladan seslerin kendiliğinden ortaya çıkma olayını belirtmek için kullanılır.

Bu türden ilk olaylara 1936'da Atila von Szalay, Packard-Bell marka bir plâğı iğneli bir pikapa koyarak paranormal sesler elde etmeye çalışırken rastladı. Bunu başardı ancak yaptığı kayıtlar iyi olmadı. 1947'de von Szalay, Sears

Roebuck marka çelik kablolu bir teyp kullandı. Seslerin kalitesi yükseldi, ama bu sefer de çelik kablo sorun oldu. Ara sıra kablunun sesi de duyuluyordu.

1950'de von Szalay ilk kez manyetik bantlı bir teyp kullandı ve çok net sesler elde etti.

1956'da gerçek anlamda bir EVP araştırması başladı. 1956 başında von Szalay, parapsikolog ve yazar Raymond Bayless ile işbirliği yaptı. Her ikisi de sistematik çalışmalara koyuldular ve araştırmaları 1958'de Journal of American Society for Psychical Research dergisinin 1959 Kış sayısında yayınlandı. Bu olayın yankıları parapsikoloji çevrelerinde bile zayıf kaldı.

Parapsikolog D. Scott Rogo'nun, von Szalay ve Raymond Bayless'in 1957'de yaptıkları araştırmalarla ilgili ilginç bir yazısı çıktı. Yazıda von Szalay'ın kaydetmeye çalıştığı bir bant dinlerken, bandın belli bir yerinde bir kadın sesini net olarak duyduğu yazıyordu. Ses şöyle diyordu: "Sosisli sandviç, Art" (Art, Atıla von Szalay'ın takma ismiydi). Ses o kadar kuvvetli ve netti ki, von Szalay bu ses sayesinde hayatının önemli bir bölümünü anımsadı. Birkaç yıl önce New York'lu bir kızın kalbini çalmıştı. O zamanlar her ikisi de çok fakirdi ve öğle yemekleri belli bir yerden 1 cent'e aldıkları sosisli sandviçlerden oluşuyordu. Genç olduklarından bu olaya olumlu bakıyorlar ve "sosisli sandviç" in her zaman hatırlayacakları bir kelime olacağına dair birbirlerine söz veriyorlardı. Yıllar geçti, ayrıldılar ve von Szalay eski sözlüsünden bir daha haber alamadı. Kayıt sırasında ölmüş olduğunu ve böylece gelip teybin bandına "Sosisli sandviç, Art" sözlerini kaydederek von Szalay'a gençlik dönemlerini hatırlatmak istediğini düşünebiliriz.

1959'da bir film yapımcısı olan Freidrich Juergenson, EVP araştırmalarında ilginç bir dönem başlattı. 12 Haziran 1959'da Stockholm yakınlarında Milnbo'da kuşların sesini kaydederken banda çok gariip sesler kaydolmuştu. Bir ay sonra olay tekrarlandı: Gürültülü bir fon üze-

rinde, birçok dilde konuşan insan sesleri duyuluyordu. Dört yıllık bir araştırmadan sonra F. Juergenson kesin olarak ölenlerin ruhlarıyla iletişime geçtiğini belgeledi. Stockholm Parapsikoloji Derneği'yle irtibata geçerek onları, buluşunu açıklamak için uluslararası bir basın toplantısına davet etti.

1964'te Juergenson ilk kitabını yayınladı: Roesterna fraen Rymdem (Evrenin Sesi)

Aynı yıl, 1964'te von Szalay ölmüş olan anne ve babasının seslerini manyetik bant üzerine kaydettiğini bildirdi.

1965'te Dr. Constantin Raudive, Unhoerbares Wird Hoerbar "İşitilmeyen İşitilebiliyor" adlı kitabını yayınladı. Bu eser "Breakthrough" başlığı altında İngilizceye çevrildi. Bu eser, Raudive tarafından kaydedilmiş 72.000 cümleden oluşmaktadır.

Yine 1968'de İsviçre'de, Deschgenli rahip Leo Schmid'e EVP üzerinde daha kolay araştırma yapabilmesi için küçük bir kilise verildi. 1976'da, ölümünden kısa bir süre sonra kitabı Wen die Toten Reden (Ölüler Konuştuğunda) yayınlandı.

EVP sistemiyle, sayısız araştırmacı ruhsal varlıkların sesini kaydetti. EVP uygulamasını desteklemek ve uygulayanları birleştirmek için Amerika ve Avrupa'da çeşitli gruplar kuruldu.

SPIRICOM

Spiricom kelimesi İngilizce'deki spirit (ruh) ve communication (iletişim) kelimelerinin ilk hecelerinden oluşur. Fiziksel âlemde yaşayanlarla bedenini terk etmiş olanlar arasında iki yönlü iletişim sağlamaya yönelik elektronik sisteme verilen addır.

1971'de Amerikalı George William Meek, Paul Jones ve Hans Heckman SPIRICOM'un EVP'den daha etkili olacağını düşünerek, bu sistemi oluşturmak amacıyla bir laboratuvar kurdular.

1973'de ilk prototip inşa edildi ve MARK 1 adı verildi. Elde edilen sonuçlar pek parlak değildi. 1974 Sonbaharında yine iyi sonuçlar elde

edemedikleri MARK 2'yi inşa etiler. Bu aşamada George Meek ve çalışma arkadaşları ruhsal plândan yardım istediler. Bunu da 1962'de ölmüş olan İngiliz bilim adamı Dr. William Francis Gray Swann'ın yardım ve yönlendirmesiyle, ölmüş bir fizikçi ve teknisyenler grubuyla, güvenilir medyomlar aracılığıyla iletişim kurarak başardılar. George Meek ve arkadaşlarının istediği, kozal ve mental plânlarla iletişim kurmaktı. Fakat ancak, orta seviyeli varlıkların işbirliğini elde edebildiler.

1975'te George Meek aradığı elektronik teknisyenini buldu: William John O'Neil. O'Neil iyi gelişmiş durugörü ve duruşiti melekelerine sahipti. Küçük laboratuvarında Spiricom projesi üzerinde çalışmaya başladı. 1976'da laboratuvarında ruhsal bir varlık belirerek, yaşarken doktor ve amatör radyocu olduğunu söyledi. Arkadaş oldular ve Spiricom'u geliştirmek üzere birlikte çalışmaya karar verdiler. John O'Neil ruhsal varlığa samimî bir şekilde DOC NICK diye hitap ediyordu. Ayrıca daha sonra Almanya'da ve Lüksemburg'da daha da geliştirilecek olan, astral plândan resimler elde etmeye yarayan VIDICOM adlı cihazı da oluşturmaya karar verdiler.

17 Eylül 1977'de John O'Neil ve ruhsal varlık Doc Nick kasete kaydedilen ilk irtibatı kurdular. Bu Spiricom cihazı MARK 3 adını aldı. İki yönlü sözel iletişimi kaydetmeye elverişli olmasına rağmen sesin kalitesi bozdu. MARK 3, 29 MHz'lik bir frekansta çalışıyordu. Halbuki MARK 1 300, MARK 2 ise 1200 MHz'lik bir frekansta çalışıyorlardı. 27 Ekim 1977'de Doc Nick ile birkaç düzenleme yaptıktan sonra daha net haberleşmeler elde edildi. Mühendis George Meek bunu "ilk büyük başarı" olarak değerlendirdi.

22 Eylül 1980'de daha da geliştirilmiş olan MARK 4 doğdu. Bu gelişmelere katkıda bulunan ruhsal varlık ise Cornell Üniversitesi'nden fizikçi Dr. George Jeffries Mueller olmuştu. MARK 4 29-31 MHz arası bir frekans bandında 13 sesin bileşiminden oluşan bir RF sinyali kullanıyordu. Bu yeni sistem 20 saatten fazla süren,

iki yönlü iletişimin kaydedilmesini mümkün kılıyordu.

DAHA GELİŞMİŞ SİSTEMLER

Mönchengladbach'lı Hans Otto König, Helmut adlı ruhsal varlık tarafından yönlendirilerek, 1975'de 30 KHz'lik (Ultra ses) frekanstaki bir bantla sesleri biraraya getiren bir sistem oluşturdu.

1982'den 1988'e kadar König ruhlarla çift yönlü net ve uzun irtibatlar elde edecek şekilde sistemi geliştirdi. 15 Ocak 1983'te König Lüksemburg'da ilk radyo-televizyon programına katıldı. İkinci kez 24 Ocak 1986'da König aynı yayında canlı bir gösteri yaptı. Bu gösteride programa katılanlardan biri ile onun ölen oğlu Frank arasında sözlü bir iletişim kurmayı başardı. 3 milyona yakın TV izleyicisi programı seyretti. Ertesi gün 25 Ocak 1986'da izleyicilerin isteği üzerine program yeniden yayınlandı.

7-8

Haziran 1986'da Hans Otto König "Centro Milanese di Metafonia-CEMM" kuruluşunun organize ettiği "Voci e Immagine da Un'Altra Dimensione" (Başka Bir Boyuttan Sesler ve Resimler) adlı yaklaşık 500 kişinin izlediği ikinci kongreye katıldı. Sahneye SPIRICOM'u kurdu. Gereken ayarlamaları yaptıktan ve ruhsal plâna iletişim kurduktan sonra tüm katılanlar CEMM'in başkanı, Virginia Ursi ve ölmüş oğlu Umberto arasındaki diyaloga şahit oldular. Gösterinin sonunda ruhsal varlıklar şunları söylediler:

"Bizler buradayız ve ölü değiliz. Sizi gözlüyoruz ve pek yakında kendimizi televizyondan sizlere göstereceğiz."

Gerçekten daha o zaman, astral plânın VIDICOM sistemi ile göndermiş olduğu ruhların birkaç fotoğrafı elde edilmişti. Bu resimlerden birçoğu kongrede ekranda gösterildi.

1985 ve 1988 yılları arasında Lüksemburglu Jules ve Maggy Harsch Fichbach çifti bir süre EVP yöntemini araştırdıktan sonra dünyalı

olmayan bir ruhsal varlıkla irtibata geçtiler. Bu varlığa Tekniker (Teknisyen) adını verdiler. Kendileri teknisyen olmamalarına rağmen Tekniker tarafından yönlendirilen Jules ve Maggy ruhsal plânla sözel iletişimi sağlayan iki sistem oluşturdular. Ruhların seslerini net olarak duymaya ve kaydetmeye yarayan ilk sisteme "Euro-signal Bridge-ESB" (Örosinyal Köprü) adını verdiler. Bu sistem günümüzde daha da gelişmiş olarak "Burton Bridge" (Burton Köprüsü) ismiyle bilinmektedir. İkinci sistem GA 1, çift yönlü sürekli iletişimi sağlamaktadır. Tekniker denen varlığın insanlarla konuşmak için kullandığı sistemdir. Günümüzde bu sistem iyice sadeleştirilmiş basit bir FM alıcısıdır.

VIDICOM

Ölmüş Kişilerin Fotoğrafları

1980'de çeşitli ülkelerden araştırmacılar televizyon ekranlarında zaman zaman "ölmüş" kişilerin görünüşlerinin belirdiğini açıkladılar.

1985'de Klaus Schreiber ve yardımcısı Martin Wenzel Aachen'de (Almanya) bir televizyon ekranında ölmüş kişilerin görüntülerini elde ettiler. Bu çalışmadan esinlenerek bir televizyon belgeseli yapıldı ve Lüksemburg radyosundan Rainer Holbe tarafından bir kitap yazıldı.

1987'de Tekniker ve öteâleme geçmiş başka bir bilim adamı olan Swejen Salter tarafından yönlendirilen Jules ve Maggy Harsh-Frischbach'da yine ekranda resimler elde ettiler. Astral plândan gönderilen bu fotoğrafların sahiplerinin kimlikleri onları tanıyanlar tarafından belirlendi, çünkü bunlar çok tanınmış kişilerdi. Burada kaydedilmeye değer bir konu daha vardı, o da ruhsal âlemdeki manzaralarla dünyamızdakiler arasında büyük benzerlik olmasıydı.

BİLGİSAYARLA İLETİŞİM

1980-1981 arasında Almanya'da Manfred Boden, ruhsal varlıklardan bilgisayara direkt olarak gelen mesajlar aldı.

1984'te İngiltere'de ekonomi profesörü Kenneth Webster birçok bilgisayar aracılığıyla 18. yy'da yaşamış olan Thomas Harden'den yaklaşık 250 tebliğ aldı. Tebliğlerin ve yazıların o devrin diline tamamen uygun olması dikkate değerdi.

1987'de Jules ve Maggy Harsh-Frischbach da bilgisayarları aracılığıyla arkadaş oldukları ruhsal varlıklardan mesajlar almaya başladılar. 6 Şubat 1988'de mühendis George W. Meek ve Dr. Jules Senkowski ve Maggy'yi ziyarete gittiklerinde uzun bir mesaj aldılar.

TELEFONLA İLETİŞİM

1970'de D. Scott Rogo ve Manuel Bayless telefon aracılığıyla ruhsal varlıklarla iletişimin tiz bir bibliyografik araştırmasını ele aldılar. 1979 ve 1983'te Manfred Boden öteâlem varlıklarından kendiliğinden, sayısız mesajlar aldı.

Son olarak 1988'de Harsh-Fischbach çifti, ruhsal bir ekibin de katılımlarıyla, telefon üzerine yerleştirilen özel bir elektronik cihaz aracılığıyla Swejen Salter adlı ruhsal varlıktan telefon mesajları almayı başardı.

SONUÇ

Metascience Foundation'ın faaliyetlerinden edinilen tüm bu bilgiler, varlıkların ölümsüzlüğünün ve onlarla iletişim kurulabileceği konusunun tartışılmazlığını kanıtıyor. Artık sadece ölümden sonra yaşamın varlığı hakkında değil, yaşayanlarla öteâleme geçmiş olanlar arasında iletişim kurulabileceği gerçeği hakkında da elimizde kesin kanıtlar var. Bu deneyler bilimsel özellikte ve tekrarlanabilir niteliktedir.

20. yy sonunda cihazlar sayesinde ruhsal plânla iletişim kurmanın bilgisayar kullanımı kadar yaygın olacağını hayal etmek ve bunun gerçekleştiğini görebilmek ne müthiş olurdu!

1990 yılında Venezuela Karakas'ta gerçekleştirilen 15. Panamerikan Ruhsal Kongresi'nde sunulan rapor (Renaître 2000, Nisan-Haziran 1994 sayısından Çev: Aznif Atasev - Alin Aslan)

BİZ SONSUZLUK YOLCULARI

Cengiz CEVRE

HEPİMİZ ruh varlığının tezahürü olduğumuzu anladığımızdan itibaren, kendimizin sonsuzluk yolcuları olduğunu söyleyebiliriz. Pe ki bu bize ne kazandırır? Her şeyden önce hayatımızın ölümle sona ermediğini, tekrardoğuş yasasıyla sonsuz hayatların bulunduğunu yeniden gözden geçirme imkânı verir.

İnsanların yaşam içindeki en büyük korkuları ölümdür. Ölümün son olduğu, ölümle yaşamın son bulduğunu ve yeniden yaşamayacağı düşünceleri ve duyguları insanları korkutmaya, yıldırmaya ve ürkütmeye yetmektedir.

Bizleri bu denli düşündüren ölüm nedir öyleyse? Ölüm, sadece bedenın bırakılmasıdır. Ruh varlığının maddeyi tanımadaki aracı olan beden, bizim için araç olmaktan çok amaç olduğu için, bedensiz bir yaşamı düşünemiyoruz. Aslında bedenli yaşam ve bedensiz yaşam iç içedir. Fakat birbirinden perdelenmiş olduğu için yok varsayılmaktadır.

Ölümün kendi hayatımızda yaşarken de olabileceğini ise hiç aklımıza getirmeyiz. 3 yıl, 5 yıl, 10 yıl önceki tutum ve davranışlarımız, fikirlerimiz, anlayışımız, duygularımız, değer yargılarımız ve kendimiz bugün de aynı mıdır? Herhalde buna evet diyecek babayiğit çıkmayacaktır. O hâlde bunlar bir tür ölüm değil midir? Realiteler ölür, eprövler yaşanır; yeni realiteler doğar ve onlar yaşanır. Böylesine birbirini takip eden bir süreçtir yaşam.

Bedenin ölümü ise bizim anlayışımıza ve isteğimize bırakılmamıştır. Öyle olsaydı kimse

bu dünya tecrübesini geçirmek istemez, bir yolunu bulur geçerdı. Bedenin ölümü, ruh varlığının plânına karşı olan sorumluluğunu taşıyan maddî bedeninin vazifesini yerine getirmesinin sonucunda verilen bir karardır. Onun zamanını sadece bedeni veren bilir. Veren de o, alan da o. Biz sadece bu vazifede bir aracız.

Kâinatların en önemli işlevi, vazifenin yapılmasıdır. İlâhî Yasa ve Prensiplere dayanan varlığımız, şuurlu vazife hayatlarına hazırlanmaktadır. Bizle, bizimle, hep birlikte bu toplu tekâmül her yerde sürmektedir. Kuşkusuz Varlığın Birliğine göre **tek'te bütün** vardır. Her bir varlığın bireysel gelişmesini sürdürmesi esastır. **Bir'de bütün** ise, ilerde daha iyi anlaşılacak ve kavranılacaktır.

Sonsuzluk yolcularının durağı olur mu? Bir göz açıp kapama kadar süren dünya hayatının değerini yolcuların kendileri daha derinden kavramaktadırlar. Yol uzun olduğuna göre, buraları geçilecek, uğranılacak kısa ara duraklardır.

Fakat ruh varlığı, görgü ve tecrübesini işte bu şekilde yapmakta, maddî kâinatın bilgisini çekip almakta, varlığına aktarmakta ve evrenlerin yolcusu olduğunu bilmektedir.

Kendini tanımak ve bilmekle anlatılanlardan bir kısmı bunlardır. "**Kendini Bil, Tanrıyı Bil, Tekâmül Et!**" ne de doğru söylenmiş.

Geldiğimiz yere doğru dönmekteyiz. Dünyaya çok yaklaşmış "**Yüce Işığ**" ise kucaklamak üzereyiz. Onun pırılıtsını, bilgisini, sevgisini hissedip yolculuğa devam edeceğiz.

Biz sonsuzluk yolcuları, ışığın kendisiyiz.■

İNSAN ve ENERJİ

Bilâl TULUNTAŞ

HER insan ve maddenin potansiyel bir enerji ile yüklü olduğu hemen hepimizin malûmudur. Lâkin onun özellikle kontrolü hakkındaki bilgi eksikliğinden dolayı, enerjinin insanda meydana getirdiği halet ve değişimleri, nasıl kontrole alabileceğimizi beceremeyip acze düşüyoruz.

Enerjiyi incelerken, bu fenomene iki yön- lü bakılmasında fayda vardır. Üzerinde dur- ma gereği duyduğum, fiziğe yansıyan enerji- nin kökeninde bulunan ruh enerjisidir. Yalnız bunu bir ikilem olarak görmemek lâzımdır. Bu bir anlatım kolaylığıdır, fiziğe yansıyan enerji dedik, buna biraz açıklık getirelim.

Zaman zaman hemen hepimiz günlük olaylarımız içersinde, bugün enerjim ne ka- dar düşük, hiç hâlim yok gibi sözcüklerle ser- zenişte bulunur, yakınırız. Nedenini de pek anlayamayız, bir gariplik hissederiz.

Aslında, temeli ruh varlığımıza dayalı olan bu durumu kendi içimizde aydınlatmak durumundayız. Bu hâle farkındalık hâli de de- nilebilir. Hayat akışı içersinde, o anda olay gerçekleşirken derin müşahedemiz, bize bir şeyler anlatmak istemektedir. Yapacağımız iş- lem sakin, serinkanlı, sabırlı olan yaklaşımla bu enerjiyi takip etmek olacaktır ve görülecek- tir ki olayın gidişi sürekli bir akışkanlık içersin- de seyreder, ama uzun zaman değil. Bir an- da değişir ve zorlayıcı bir enerji ile kendini gösterir. İşte aşılması icap eden nokta ger- çekte bu kısımdır.

Eğer olayı muhakkak izlemek durumun- da isek, yani hislerimiz bu yönde ise olay iz- lenmeli, aksi hâl müşahedeyi keser. Tabii ki bu enerji akımından istifade edilemeden ener- jii kendini başka bir olaya terk ederek, önü- müze değişik bir şekilde çıkar. Bu bizim için kayıp demektir ve olay tam yaşanmamış olur.

Burada şunu anlamamız gerekli: Bizi canlı kılan öz benimiz, beden denen varlığı-

mız üzerindeki her hareketini, deneyimini araçları ile yapar. Bize kadar iletilen tesiri di- yelim, enerjiyi diyelim, bu fenomeni faydalı kullanmak ve bu temrinleri sıklaştırmak yarar- lıdır.

İnsan yaşam içersinde daha dinamik olur ve şuur genişlemesi kazanır. Şimdi de enerjiyi başka bir olay içersinde tanımaya ça- lışalım.

Önce, madde belirli düzeyde titreşen bir enerjiden ibarettir ve bu, maddenin baş- langıcında onun en basit titreşen biçimidir.

İki insan birbiriyile karşılıklı konuşarak onu meşgul ettiğinde iki şeyden biri olur. Yani karşılıklı eylemlerde fikir alışverişlerinde insan kendisini ya zayıf ya da kuvvetli hisseder.

Sebeup bu olunca insanlar yönlendirici bir tutum içersinde bulunabiliyor ve konuşma esnasında tavırlanarak olaya hâkim olmak ve ferdi kontrol altında tutmak ister. Bunu başarmışsa kendisini kuvvetli, bunun aksi gerçekleş- miş ise zayıf hisseder.

Bu anlatımda enerjinin kişiler arasında dolaşımını izlemek mümkündür. Nitekim top- luluklarda ve milletlerde de olayların ortaya çıkış ve gelişimleri, kişiler arasındakilere ben- zer. Enerji iletişimi açısından pek fark yoktur. Toplumlarda enerji potansiyeli daha bir yük- sektir.

Ama her iki tür enerji de birin yansım- sı gibidir. İnsanlar bu enerjiyi ancak farkında- lık hâli içersinde yakalayabilir. Yoksa otoma- tik atlamalarla devam eder gider.

Bizim üzerinde durmak istediğimiz enerji kontrolü şuurlu ve bilgi ile yapılandır. Burada enerji hareketli, akışkan ve süptildir.

Farkındalık hâli çok yüksektir. Bu ener- jiiye çok dikkat edilmeli ve bunu yakalamak çabası içersinde bulunulmalıdır. İnsanlar niçin hayatta oldukları sorusuna cevap ararlarken, ruhsal plânda neler olup bittiğini göz ardı et- memeli, ruhsal kökendeki gerçekleri sezme çabasında olunmalıdır, diyorum. ■

NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?

TEKRAR DOĞUŞ OLGUSU OLMADAN AÇIKLANMASI MÜMKÜN OLMAYAN GERÇEKLER

SİMDİ sizlere, tekrardoğuş olgusu olmadan açıklanması mümkün olmayan gerçeklerden söz ediyoruz.

Yüksek Yetenekler ve Harika Çocuklar

Örneğin yüksek yeteneklerden ve harika çocuklardan söz ederek başlayalım.

Bilirsiniz ki bir sınıfın öğrencileri arasında bile aynı seviyede iki öğrenci bulmak mümkün değildir.

Yeteneklerin ortaya çıkışında kalıtımın ve ayrıca o kişinin aldığı eğitimin rolü vardır. Tabii ki iyi bir keman virtüözü olabilmek için iyi bir keman tekniğine imkân verecek maddî beden sisteminin var olması, ayrıca işin öğrenilebileceği bir ortamın bulunması gerekir. Bütün bunlar doğrudur.

Ama yine de harika ço-

cukların durumunu bunlarla açıklayamamaktayız.

Hepimizin bildiği Mozart, üç yaşındayken piyano çalmaya başlamıştır. Öyle ki dört yaşına geldiği zaman, bu küçük sanatçı yüzlerce kişinin karşısında konserler vermeye başlamıştı. Beş yaşına geldiğinde Mozart'ın bestekârlığı başlıyor. Beş yaşındaki çocuğun ruhundan fıskıran bu besteler hangi görgü ve çalışmanın ürünü olabilir? Altı yaşındayken, piyanodan kemana geçmiş ve apayrı bir enstrümanın sanatçılığını yapmaya başlamıştır. Hiçbir geçmişe sahip olmadan!

Kalıtım ve eğitimin rolüyle bu manzarayı açıklamak mızrağı çuvala sokmaya çalışmaya benzemektedir.

Bu durumu tek bir hayatın açıklaması imkânsızdır.

William Hamilton, on üç yaşına girdiği zaman on iki dil biliyordu. Sekiz yaşındayken zamanın astronomları, kendisini dünyanın en büyük matematikçisi olarak nitelendirmişlerdi. Sekiz yaşındaki bir çocuğun dünyanın en büyük matematikçisi olarak kabul edilmesini kalıtım kuramıyla açıklayabiliyorsanız, açıklayınız.

(Geçen Sayıdan Devam)

Henri de Henreke, 1721'de Lubecke'de dünyaya gelmiştir. Fakat doğuşunun ilk haftalarında konuşmuştur. İşin enteresan tarafı iki yaşına geldiğinde üç dil biliyordu. Acaba bu dilleri nerede ve ne zaman öğrenmeye başladı?

Bunlar gibi yüzlerce örnek vardır. Ve bu örnekler, tekrardoğuş bilgisi olmadan, varlığın önceki hayatlarında dağarcığına kattığı bilgilerin bu hayatında hatırlanması anlaşılmadan açıklanamaz.

Fobiler

Fobiler de tekrardoğuş olmadan açıklanması mümkün olmayan olgulardır.

Fobiler, bazı şeyler ve olaylar karşısında duyulan ve görünürde hiçbir sebebe dayanmayan, içten gelen korkulardır.

Yüksekten korkanlar, karanlıktan korkanlar, kapalı yerde kalmaktan korkanlar, kan görmekten korkanlar, tren yolundan korkanlar, uçağa binmekten korkanlar vs... Bu liste uzayıp gider.

İlginç olan, yapılan araştırmalar bu fobilerin büyük bir çoğunluğunu açıklaya-

çak bir olayın hastalar tarafından kesinlikle yaşanmamış olmasıdır.

Kişi hayatında tren yolu görmemişken ilk kez gördüğünde sebebinin bilemediği derin bir korku içine düşmektedir. Birçok insan sebebinin hiç bilemediği yükseklik korkusu yaşar vs.

Bütün bu fobiler, ancak, bu kişilerin daha önceki bedenlenmelerinde başlarından geçen ve korkuya yol açan olayların, ruhta bıraktığı izlerin bir sonraki hayatları etkilemesi olarak açıklanabilir.

Zaten günümüzde yapılan ekminezi çalışmalarıyla da bu ispatlanmıştır. Şöyle ki: Kişi ipnotik trans içinde, önceki hayatlarında fobisine temel oluşturan olayı yaşadığı hayata dönmekte ve o şoku kontrollü şartlarda bir kez daha yaşamaktadır. Bu süreç fobinin etkisinin zayıflamasına ve yok olmasına yol açmaktadır.

Ekminezi olgusundan söz ederken bu konuya tekrar değineceğiz.

Kendiliğinden Hatırlamalar (Dejavüler)

Dejavüler de tekrardoğuş için önemli bir kanıt oluştururlar.

Dejavü ya da kendiliğinden hatırlama nedir? Nasıl olmaktadır?

Sizin için yeni olan, daha önce hiç gitmediğiniz, görmediğiniz bir yere gidersiniz; ama birden enteresan şeyler

olmaya başlar. Değişik duygularla dolmaya başlarsınız. Her şey tanıdık görünmektedir. Oraya daha önce gelmiş olduğunuzu ve orası hakkında bilgi sahibi olduğunuzu hissedersiniz. Ve hatta o çevreyi arkadaşlarınıza tarif ederek bunu ispat bile edersiniz. Halbuki hayatınızda oraya ilk kez geldiğiniz gibi, diğer yandan da orayı tanımadığınızdan eminsinizdir.

Böyle örnekler literatüre geçmiş olarak yüzlerce dir. Kendisiyle alay edileceği ve hatta deli damgası yiyeyeceği endişesiyle, bu tür deneyimlerini çevresine aktarmayan da herhalde bir o kadar vardır.

İşte ruhçuluk anlayışına göre "dejavü", bir kimsenin değişik bir mekân ve ruh hâli içine girerek hem şimdiki zamanı, hem de geçmiş zamanı bir arada yaşayarak gösterdiği ruh hâllerine denir.

Örneğin, geçmiş hayatta yaşanılmış olan bir yerin, bu yaşamda görülür görülmez çok kuvvetli olarak hatırlanması, ayrıntılı olarak tarif edilmesi, ayrıca o devrin ruhsal hâline dönülmesi tarzında ortaya çıkar. Dolayısıyla tekrardoğuş için çok kuvvetli bir kanıt oluşturur.

Şimdi sizlere literatüre geçmiş yüzlerce örnekten birini sunalım:

"Eski bir Romen ailesine mensup bir Romen artisti, savaş sırasında Londra'daydı ve askerdi. Bir gün askerî bir bölgede bir manevra sırasında,

at üzerinde bir tepeyi görünce, sanki orasını ewelce hatırlıyormuş hissine kapıldı. Ve o civarı tarif etmeye başladı. Yanındaki yüzbaşı büyük bir hayrete düştü ve buraları daha önce görüp görmediğini sordu. Romen asker buralara hayatında asla gelmediğini söyledi. Bundan başka, yalnızca bu tepeyi değil, tepenin arkasında henüz görünmeyen yerleri de tarif etti. Arka planda söz konusu bölgede, bir dağın bulunduğunu ve küçük bir ormanla çevrilmiş olduğunu söyledikten sonra, onun etrafındaki araziye karış karış tarif etti. Buralarda doğmuş olan yüzbaşı, her yeri çok iyi biliyordu ve Romen askerinin tarifi tamamen doğrudu.

Sonunda bu olay unutuldu. Aradan zaman geçti. Bir sene kadar sonra orada bir hafriyat yapıldı. Bu hafriyat sonucunda taştan bir abide ortaya çıktı. Bu taş, Romenler'in Büyük Britanya'yı işgal ettiği zamana aitti ve üzerinde orada ölenlerin isimleri yazılıydı. Daha sonra, olayın şahidi yüzbaşının gördüğü çok enteresandı. Taşta Romen askerinin atalarından birinin ismi yazılıydı. Yalnızca bir isim benzerliği olması endişesiyle durumun araştırıldığında, ismin gerçekten Romen askerinin atalarına ait olduğunu saptandı."

(Devamı Gelecek Sayıda)

Parapsikoloji Enstitüsü'nün Araştırma Başkanı, parapsikolojinin geleceği konusunda bazı fikirlerini sunuyor.

PARAPSIKOLOJİNİN GELECEĞİ

* Richard S. BROUGHTON Çev: Kemal MENEMENCİOĞLU *

I. GELECEKTEN HABERLER

NEW York - Önde gelen firmalardan Mind Matters Inc. (Zihinsel Konular A.Ş.) tarafından yakınlarda patenti alınan "psişik santrali" nin uygulamaya yönelik geliştirilmesi için, çok uluslu bir sağlık ekipman şirketi ile bir sözleşme müzakeresi yaptıkları konusunda söylentilerin yayılmasından sonra, Wall Street borsasının zihinsel teknoloji hisselelerinde muazzam bir artış kaydedildi.

II. GELECEKTEN HABERLER

Chicago - Bugün, Amerikan Bilimi Geliştirme Birliği'nin üyeleri arasında bulunan Parapsikoloji Derneğini üyelikten çıkarma kararından sonra bir dönemin sonu gelmiştir. Son on yıl içerisinde üye sayılarında büyük bir düşüş kaydeden PD'nin son kalan üyelerinden fazla itiraz gelmedi. Birliğin bir sözcüsü, oylama sonucunda alınan kararın, ülkede bilimsel eğitimin gelişmesini yansıttığını belirtti.

GELECEĞİ TAHMİN ETMEK

Eğer parapsikologlar öngörülerinin düş güçleri tarafından yönlendirilmesine izin verirse, Birinci Geleceğin, parapsikologların geleceği olacağını tahmin edebilirler. Daha şüpheli arkadaşlarımız ise ikinci geleceğin, parapsikolojinin sonu demek olduğunu düşünebilir. Parapsikologların kendilerinin de geleceği tahmin etmede başkalarına kıyasla hiçbir farkları yoktur. Düş gücümüze güvenmek ise iyi dileklerimizi belirtmekten öteye gitmemektedir. Ve tabii ki, bir medyoma başvurmak da pek güvenilir bir yöntem olmaz. Dolayısıyla sıkıcı akademik bir tavır alıp, parapsikolojinin geleceğini

bulduğu mevcut durumundan değerlendirmem gerekir.

BUGÜNKÜ PARAPSIKOLOJİ

Parapsikolojinin bugünkü durumu bazı garip çelişkiler içermektedir. Parapsikolojinin alt yapısı dediğimiz olanaklar (laboratuvarları, eğitim programları ve finanse edilen araştırmaları) belki de son 20 yıla göre en kötü durumdalar. ABD'de ve Avrupa'da bazı parapsikoloji laboratuvarları finansman yetersizliğinden dolayı kapanmak, diğerleri ise programlarına kısıntı getirmek zorunda kaldılar. Bu kısmen ABD ve diğer ülkelerde bilimsel araştırmaların finansmanına getirilen kısıntıya bağlı olabileceği gibi, ABD'li CSICOP kuruluşunun güçlü propaganda kampanyasının etkisi olduğu da şüphe götürmez.

Ufak da olsa çelişkilerin biri de, Batıda parapsikoloji gerilerken, eski Sovyetler'de ve Çin'de bilim adamları arasında parapsikoloji-

Parapsikoloji Enstitüsü Araştırma Başkanı
Richard S. BROUGHTON

ye yönelik âdeta bir patlama vardır. Her ne kadar, eski Sovyetler'de bu ilgi artışı büyük çapta yeni bir bilimsel hürriyet anlayışının gelişmesine borçlu ise de, finansal desteği de yoktur. Oysa Çin'de sessiz ama güçlü bir devlet desteğinin kanıtları ortaya çıkmaktadır. Ayrıca Japonya'da bir ilgi artışı gözükmektedir. Ancak orada parapsikolojiye bulaşanların büyük şirketler olduğu da anlaşılmaktadır.

Şüphesiz, parapsikolojideki mevcut durumun başlıca çelişkisi de, alt yapısının zayıf olmasına rağmen, parapsikolojinin araştırma verileri her zamankinden daha güçlü gözükmesidir. Eğer buna hayret ediyorsanız, bu konuda yalnız değilsiniz, çünkü birçok parapsikologlar da hayret etmektedir. Ancak son gelişmelerden etkilenenler sadece parapsikologlar değildir.

ORTAK OLGU

Parapsikolojinin bugünkü verilerine güç katan ortak olgu meta-analizdir. Meta-analiz, bireysel deney bulgularının zayıf ve belirsiz olduğu yerlerde, araştırma alanlarının sayısal incelenmelerini sağlayan ve sosyal bilimlerde geliştirilen bir tekniktir. Bu konuda fazla söz edilmediği hâlde, genel psikolojinin birçok dalları zayıf buluşlar, aynı sonuçlar elde edememe ve hatta çelişkili buluşlarla doludur. Hatta bir gözlemci savına göre psikologların ve sosyologların parapsikolojiye karşı bu denli husumetli tepkilerinin sebebi de, bu konunun onlara kısmen kendi alanlarındaki yetersizliklerini hatırlatmasına dayanır.

1970'li yılların ortasında ihtilafli konularda az çok objektif bir değerlendirme sağlamaya yönelik prosedürler geliştirildi. Meta-analiz de nispeten direkt istatistik işlemlerin ve tek bir konuya yönelik değişik deneyleri ve araştırmaları birleştiren temel kuralların derlemesidir. Meta-analiz, araştırmacılara, araştırmanın gerçek bir etkiyi ele alıp almadığı konusunda daha açık bir yanıt vermekte, değişik de-

neylerinin sonuçlarını daha objektif ve kantitatif sonuç verebilecek bir şekilde birleştirmelerini sağlamaktadır.

Meta-analizin diğer önemli özelliği de, araştırmacıların dikkatlerini, araştırılan olayın etki alanı veya hacmi üzerine yoğunlaştırmasını sağlamasıdır. Psikologlar ve özellikle parapsikologlar "p değeri" konusuna veya sonucun rastlantı olabilmemesinin olası dışı kalmasına önem vermeyi âdet edinmişlerdir. Birçok deneyde amaç çok küçük bir p değerini elde etmektir, böylece sonuçlarının bir açıklaması olarak, basit bir rastlantı varyasyonu dışlanmış olacaktır. Ancak p değeri bir etkinin gücü konusunda çok az şey söylemektedir ve bu bilgi olmadan da belirli bir etkiyi tekrarlamak için gerektiği kadar akılcı bir karar alabilmek zordur. Dikkatlerini etki hacmi üzerine yoğunlaştıran araştırmacılar, inceledikleri fenomenlerin gücünü daha iyi değerlendirebilmekte ve oluşması zayıf fenomenleri yaratma olasılıkları artmaktadır.

İlk başta, meta-analiz itilafli psikolojik buluşların bazı ikincil alanlarına uygulanmaktaydı, ancak son yıllarda bu teknik sosyal bilimlerde de büyük bir sıçrama kaydetmiştir. Tabii ki, meta-analiz herhangi bir araştırma işleminde olduğu gibi eksiksiz ve dikkatli bir şekilde yürütülmelidir. Yıllar boyunca, meslek literatüründe çeşitli meta-analiz işlemlerinin uygun kullanımını konusunda bol miktarda tartışma olmuştur. Ancak meta-analizin sosyal bilimlerde çok elverişli bir araç olduğu görüşü gittikçe yayılmaktadır.

O hâlde, meta-analiz parapsikolojik araştırmalara uygulandığında neler olmaktadır? Sonuçları size şaşırtıcı gelebilir. Ben de dahil olmak üzere, birçok parapsikoloğun şaşırttığı da kesindir. Meta-analizin uygulandığı üç farklı psi araştırma alanı vardır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(Kaynak: Psi Today, Sonbahar 1993, Sayı 1)

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

31 MART Vicdan Uygulaması ve Yaşam Atilla ULTAV

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İÇE DÖNÜŞ

Elvan ÖGÜT

DÜNYA gezegeninde yaşamakta olan varlıklar olarak, neden bu gezegende yaşadığımızı, bütün bir ömür boyunca ne yapmaya çalıştığımızı, dünya gezegenine ait olan bedenimizi tekrar geri iade ettikten sonra nereye gitmekte olduğumuzu, ölüm ve doğum arasındaki koşuşturmacanın ne gibi bir anlamı olduğunu... bütün bunları bir an olsa da düşünür müyüz?

Bütün bu soruları kendimize sormaya korkuyor muyuz, yoksa dalmış olduğumuz hayatın koşuşturmacası içinde bu tür "gereksiz olduğunu düşündüğümüz" sorulara yer yok mu?

Sorular soruları doğurmakta ve nedense bu durum bizi fazlasıyla ürkütmekte. Oysa soru sormak insanın doğasında olan bir şey. Soru sormaksızın Hakikate nasıl yaklaşılabilir ki? Sormak, düşünmek, anlamaya çalışmak, bunlar insanın hakikat yolundaki arkadaşlarıdır.

Ama diyeceksiniz ki; bunca derdin, hayatın mücadelesinin arasında bunları düşünmek benim ne işime yarar ki? Bütün bu sorular, "Nasıl daha iyi para kazanılır? Şu adamı nasıl atlatabilirim? Akşama ne yiyeceğiz? Şu elbiseyi alabilecek miyim acaba?" vs. gibi sorularına cevap veriyor mu?

"Cevap vermiyorsa bunların düşünülmesine gerek yok." diye mi düşünüyoruz? Gerçekten samimî olalım ve böyle düşünüp düşünmediğimizi kendi kendimize soralım.

Gerçeği aramaktan asla çekinmemek ve ona doğru uzanma çabaları göstermek, insan olmakla başdaşan bir harekettir.

Soru sormayan bir insan, ken-

disini âdeta karanlık bir zindana hapsedilmiş gibidir. Bu zindan baştan aşağı aldatmacalarla dolu olan, içinde olup biten her şeyi gerçek zannettiğimiz bir zindandır.

Kendimizi hapsedilmiş olduğumuz bu zindanın anahtarı ise yine kendi iç varlığımızda saklıdır. Onu bulup dışarı çıkarabilmemiz için, öncelikle, kendimizi hapsedilmiş olduğumuz karanlık zindanın dışında, güneşin aydınlattığı ıslık ışıl bir yaşamın olduğunu hissetmeye çalışmalıyız. Ve ardından dışarı çıkmayı, güneşe kavuşmayı istemeliyiz.

Dışarıdaki ışığın parlaklığını bir görebilsek, içinde yaşamaya çalıştığımız ve hayattaki tek hakikat olarak kabul ettiğimiz o karanlık zindana bir daha asla dönmek istemeyiz.

Biz zannettiğimiz gibi karanlıklar içinde yaşamaya mahkûm varlıklar değiliz. Er ya da geç kendimizi hapsedtiğimiz karanlık zindandan çıkmamız gerektiğini bilmeliyiz. Fakat içinde bulunduğumuz zifiri karanlığı fark etmez-

İçsel olana yönelmeye çalıştıkça, kabuklarımızın içindeki saflığa ulaşırız.

sek, ışığa özlem duyamayız.

Biz karanlıkta yaşayamayız. Işığın özlemiyiz! Işıqla yaşamayı istemeliyiz!

Peki, karanlığı fark etmemize kim yardım edecek?

Elbette, biz kendimize yardım edeceğiz. Karanlığı aydınlatacak ışık bizim içimizde, varlığımızda zaten var. Yeter ki ona kavuşmayı isteyelim.

Ve bilelim ki dışarıdaki ışık ile içimizdeki ışık aynı. Fakat bunca zaman içinde bulunduğumuz karanlık zindan, gerçeği görmemizi engellemiş. Ama artık içimizdeki ışığın dışarıdaki ışık ile birleşmesi zamanı. İçimizdeki ışık dışarıdaki ışık ile birleşmek istiyor.

Bırakalım o küçük ışık parlamasın. Ne kadar küçük olursa olsun, karanlıkta bütün ışıklar gözükür.

Kendi iç ışığımızı yakmamıza yardım edecek olan en önemli şey kendimizi, nasıl bir varlık olduğumuzu, yaşamı, ölümü, ölüm ötesi-

ni, yaşanan olayları, bizim için bilinmez olan her şeyi sorgulamak ve bütün bunların arkasındaki görünmeyen, bizim tarafımızdan karanlık kalmış kısma uzanmaya çalışmaktır.

Gerçeği keşfetmek için sormayı bilmek, öğrenmeyi istemek gerekir. Bütün bu soruların cevabı iç varlığımızda âdeta bizim ona uzanmamızı istercesine beklemektedir. Biz uzandıkça o da bize uzanacak ve önümüze yeni imkânlar çıkacaktır.

Şundan emin olalım ki, hiçbir soru cevapsız kalmaz. Ama cevabını duymayı ve öğrenmeyi istemek gerekir. Duymasını bilirsek, hayatın her anı cevaptır, bilgidir.

Unutmayalım! Karanlığın içinde olduğumuzun farkına varmamız ve içimizdeki ışığı parlatmaya, ortaya çıkarmaya çalışmamız, dışarıdaki ışığa olan özlemimizi daha da arttıracaktır.

İsteyelim ki, büyük ışıkla içimizdeki ışık çakışabilsin... ■

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU: SEVGİ VE MANTAL GELİŞİM

7 MART	Ruhsal Söyleşiler Ergün ARIKDAL
14 MART	Mantal Gelişim Selman GERÇEKSEVER
21 MART	Sevgi Aznif ATASEV
28 MART	Gerçek Spiritüelliğe Doğru Fulya AYKAÇ

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

17 MART İdraklenmek ve Gelişim Nurettin ERSOY

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

Saat: 15.00-17.00

İZMİR

28 MART Devre Sonu ve Vicdan Atilla ULTAV

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7

Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

Saat: 19.00-20.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Istırabın anlamı; ferdin kendi komplekslerini tahripte daha üstün bir tesiri, bir ilhamı, bir sevgiyi yakalayamamış olmasındadır.

SADIKLAR PLÂNI

DOĞAÜSTÜ NİTELİKLİ TEZAHÜRLER

* Jean-Luc BERAULT - Çev: Yavuz KESKİN *

İlâbiliğin, meleklerin, cinlerin ve perilerin insana görünmeleri hep "apparition" (aparisyon: görünme, ortaya çıkma, tezahür) sözcüğüyle ifade edilmiştir. Littré'nin sözlüğünde "vision" sözcüğüne bakarsanız şu açıklamayı görürsünüz: "Tanrı'nın, insana, kalp gözüyle veya beden gözüyle gördürdüğü doğaüstü şey."

Akılci (rasyonalist) düşünce akımının geliştiği yıllarda aynı sözcüğün biza-sında yer alan açıklama ise şu olmuştur: "Ruhun, gerçek bir tezahürden geldiği izlenimini verecek kadar güçlü her türlü kuruntusu ve düşlemi. Bir halüsinas-yon etkisi."

TÜM dinlerde rastlanan tezahür kavramı, yine de peşinen, yoğun kuruntu diye nitelendirilemez. Tarihte cereyan etmiş ve kayda geçmiş öyle tezahür olayları vardır ki, bunlara ilişkin tanık raporları, mantıklı bir başka iddia öne sürülmeden, öyle hemencecik reddedilebilecek şeyler değildir.

Dinî gerçek, varlığın bir vahye karşı olan inancına ve onu tam anlamıyla tasvibine dayalı bulunmaktadır. Şu hâlde bu gerçek, her türlü hümete lâıyk değerdendir ve bu nedenle biz, çeşitli inançlar üzerinde bir hükme varmaktan kaçınacağız, ama bazı tezahür olaylarının gerisinde yatıp da parapsikoloji alanının içine giren veya başka sırları barındıran unsurları ayıklayıp ortaya koymaktan da geri durmayacağız.

Eski ulusların inançlarına göre, ilâhlar ve diğer doğaüstü yaratıklar sık sık insanlara görünmekteydiler. Yunanlıların ve Romalıların, ölmüşlerini ululayışlarının amacı, onların tekrar görünmelerini önlemektir. Tevrat'ta meleklerin tezahürlerinden pek sık söz edilmektedir; Rab'bin bizzat tezahürü ise ancak birkaç yerinde konu edilmektedir. Musa, huzura iki kez

kabul edilmiştir: Bunların birincisi Horeb Tepesi'nde, diğeri de Sina Dağı'nda cereyan etmiştir. İsa ise müritlerine birçok kez görünmüştür, fakat İncillerde Kutsal Ruh'un (Ruhül Kudüs) sadece iki tezahüründen söz edilmektedir: Birincisi, İsa, Yahya tarafından vaftiz edilirken güvercin görünümü altında, ikincisi ise Pentikost (Pentecôte) günü havarilerin üzerine inen ateş dilleri görünümü altında meydana gelmiştir.

Hristiyanlığın ilk yıllarından beri dinî ef-saneler, Kurtarıcı'nın, Meryem Ana'nın, azizlerin ve şeytanın tezahürlerini pek sık konu etmişlerdir. Ama en çok söz edilenleri yine de, Meryem Ana'nın, ya Baş Melek Mikail ile birlikte ya da onu izler tarzda gerçekleştirdiği tezahürlerdir.

İlâhiyatçılara göre, tezahürler, vizyonlardan kaynaklanmaktadırlar. Duyuları, hayal gücünü veya zekâyı etkileyeşlerine göre bunlar materyal (maddî), imajinatif (hayalî) veya entelektüel (zihnî) olabilmektedirler. Bunları ayırmak zor bir iştir ve gerçeklikleri konusunda son sözü söyleme yetkisi Kilise büyüklerine aittir. İnsanı kutsal kişi hâline getirir türden veya sezgisel türden vizyon, Rab'bin cemâl sıfatının tecellisini görmek anlamına gelen vizyondur.

Fakat bu vasıtasız görme imkânı öteâlemdaki seçkinlere mahsus bir imkândır ve tabî ki bu görme şekli, tezahür sözcüğünün içerdiği anlamın tamamen dışında kalmaktadır.

Modern ilâhiyatçılar, tezahür olaylarının maddîliği iyice reddeder olmuşlardır. Onlara göre Rab, İsa, Meryem veya herhangi bir diğer aziz, vizyonu gören kişinin ruhunu sarıp kuşatmakla yetinmektedir. Ama bu türden içsel tezahür ile basit halüsinasyonu birbirinden ayırt etmek yine de zor bir iştir. İşte bunun içindir ki, Kilise, bu mucizeleri resmîleştirmede hep yan çizmiştir. Nitekim 1928'den 1971'e kadarki süre içinde bu türden tam 200 olay cereyan etmiştir, ama Kilise, tanıkların tüm samimiyetlerine rağmen, her seferinde olayı reddetmeyi tercih etmiştir.

Meryem Ana'nın mucizevî tezahürleri sayılamayacak kadar çoktur. Bunların hepsi de belli oranda fizik özellik arz etmektedir; biz de, sırf bu özellikleri nedeniyle bunların üçünden söz edeceğiz: Her biri de, cereyan ettiği yeri tavaf yeri hâline getirmiş olan ve gerçekliği Kilise tarafından onaylanmış bulunan bu üç olay şunlardır: **La Salette, Lourdes ve Fatıma.**

19 Eylül 1846 günü, İsère'deki **La Salette-Fallavaux** kasabası sakinlerinden olan 11 yaşındaki Maxime Giraud ile 15 yaşındaki ablası Mélanie Calvet-Mathieu, Mont-sous-les-Baisses yaylasında inek olatmışlar ve akşam eve döndüklerinde, yaylada tanık oldukları tezahürü evdekilere anlatmışlardır; tabî ki yer yerinden oynamıştır.

Anlattıklarına göre, saat 2.30'da, bir kaya üzerinde oturmuş yüzü avuçlarında olduğu hâlde ağlayan "**güzel bir hanım**" görmüşler ve Meryem Ana olduğunu derhal anlamışlardır. Kendilerine Patois diliyle hitap edip, her birine ayrı ayrı bir sır aktarmış, sonra da göklerde kaybolup gitmiştir.

Kilisenin papazı tarafından kayda geçirilip mühürlenene her iki mesaj da Roma'ya, Papalık makamına gönderilmiştir. Bu işlem

büyük bir gizlilik içinde yürütülmüştür, ama buna rağmen olay yine de duyulmuş ve bir mümin seli yaylayı tavafa koşmuştur.

Grenoble Piskoposu olan Philibert de Bruillard, beş yıl sonra, Notre-Dame-de-La-Salette'in tavafına resmen izin vermiştir. İfade-sinde bu tezahürün "tamamen hakikat olduğunu, onun için de müminlerin orayı gönül rahatlığıyla tavaf edebileceklerini" belirtmiştir. Bir yıl sonra bu izni Papa IX. Pie de onaylamıştır.

Ardından derhal bir polemik baş göstermiştir. Konuyu sadece imansızlar değil, aralarında rahiplerin de yer aldığı birçok Katolik de dillerine dolamış ve çocukların öyküsüne gölge düşürücü ifadeler kullanmışlardır. Hatta Cartellier ve Deléon adlı iki papaz yayınladıkları bir kitapta, La Merlière adlı bir kadını, saflıklarından yararlanarak kendini çocuklara Meryem Ana diye yutturmakla ithama bile kalkışmışlardır. Bu iddianın halk tarafından benimsenmeyişi üzerine Cartellier sözünü geri almaya mecbur olmuştur. La Salette'de her yıl iki tavaf töreni yapılmaktadır: Birincisi, 21 Ağustos günü Meryem Ana'nın taç giyme yıldönümü vesilesiyle, diğeri de 19 Eylül günü malûm tezahür olayının yıldönümü vesilesiyle.

Lourdes da, tıpkı Polonya'daki Czestochowa ve Meksika'daki Guadalupe gibi Meryem Ana'ya ilişkin tavaf törenleriyle ünlü bir yerleşim merkezidir. Burada da her şey, 11 Şubat 1858 günü, fakir bir değirmencinin kızı olan 13 yaşındaki Bernadette Soubirous'un, kuru dal toplamak üzere Massabielle kayalıklarının yakınına gidişiyle başlamıştır.

İçinde beliriveren tuhaf bir duygunun dürtüsüyle, elinde olmadan, yakındaki bir mağaraya doğru yönelen kızcağız, içeriden tatlı ve solgun bir ışığın sızdığını fark eder.

Hemen ardından da ışığın kaynağıyla yüz yüze gelir; karşısında "**güzel bir hanım**"

vardır; daha sonraları, tüm hayatı boyunca Bernadette onu hep bu isimle anacaktır, çünkü olaydaki hanımın Meryem Ana olduğunu hiçbir zaman iddia etmemiştir.

"Güzel hanımın" sırtında beyaz bir kostüm ile belinde mavi bir kemer vardır; kemerin bir kenarından da tespih sarmaktadır. Eliyle kıza bir işaret yapar ve Bernadette diz çökecek dua okumaya başlar. "Ave" duasını beşinci kez okuduğu sırada "güzel hanım" ışıklı bir halenin içinde kaybolup gider. Aynı sahneyi Bernadette daha sonra on yedi kez daha görecektir. Bir seferinde mağaranın zemininde aniden gür bir su kaynağı oluşur.

Şimdi sıra artık Bernadette'e zulmetmeye gelmiştir. Öyküsünden şüphelenenler olur, onu yalancılıkla itham edenler olur ve hatta deli olduğuna öne sürenler bile çıkar. Gerçi onunla birlikte birçok kişi mağaraya gitmiş ve derin bir vecd hâli içine girdiğine tanık olmuştur, ama hiç kimse "güzel hanımı" görememiştir.

Birkaç günden beri Bernadette'in davranışlarını ve hareketlerini dikkatle gözlemlemekte ve ona mağarada refakat etmekte olan Dr. Dozous, 24 Şubat günü tuhaf bir olaya tanık olur. Elinde tuttuğu kalın mumdan çıkan alevin, vecd hâlindeyken, tam on beş dakika süreyle kızın parmaklarını yalayıp durduğunu fark eder. Daha sonra yaptığı sıkı inceleme sonucunda Bernadette'in parmaklarında hiçbir yanık izine rastlayamaz; vecd anında fizik yasası susmuştur âdeta. Olayda doğaüstülikle nitelendirilecek "bir şeylerin" mevcut olduğuna dair bazı deliller ortaya çıkmış olmasaydı, kızcağız hâlâ daha yalancı damgasını taşımakta olacaktı. 1 Mart 1858 günü, yani ilk vizyondan kısa bir süre sonra, yöre sakinlerinden bir kadına, kol pleksüsünün uzaması sonucunda felç isabet etmiştir; kadın, bir sedye içinde Massabielle mağarasının önüne konmuştur. Dua ettikten sonra doğrulmuş, ayağa kalkmış ve ar-

dından da mağaranın içine doğru yürümüştür.

Ekim ayına kadar yedi mucizevi şifa olayı daha cereyan etmiş ve görülmedik bir coşkuya ve sevince yol açmıştır. Bunun üzerine Tarbes Piskoposu resmî bir araştırma yaptırmış ve fetvasını şu sözlerle noktalamıştır: "Hakikat niteliği taşıdığından, müminlerin olaya inanması caizdir."

Bernadette'e gelince, o, kemik veremine tutularak 35 yılında hayata gözlerini kapamıştır. Kilise onun vizyonlarına kesinlikle inanmış ve onu 1925'de kutsal kişi olarak ilân etmiş, 8 Aralık 1933'de de ermişler arasına katmıştır.

Lourdes'da meydana gelmiş olan mucizevi şifa olaylarının niteliğine gelince, kilise işte bu noktada hep yan çizip durmuştur. Bernadette Soubirous'nun vizyonlarından itibaren saptanmış olan doğaüstü nitelikli şifa olaylarının -ki bunlar tıbben açıklanamamıştır- sayısı beş bine ulaşmıştır. Oysa kilise bunların ancak altmış dört adedini mucize olarak kabul etmiştir.

Hasta, iyileştiğini ifade eder etmez tıp servisi onun için hemen bir dosya açmakta ve onu muayeneye davet etmektedir. "Tibbî Komite", 1974 yılında, işte bu maksat için kurulmuştur. Vardığı sonuçlar geçici nitelikli addedilmektedir çünkü bunların, rahiplerden ve bilgili ilâhiyatçılardan kurulu bir komisyon tarafından onaylanmaları şarttır. Bu kişiler ayrıca hastalarla, tanıklarla ve doktorlarla mülâkat da yapmaktadırlar. Bu araştırma ve incelemenin sonuçları çok kesin prensiplere göre tayin edilmektedir: Şifa olayı, doğal veya bilimsel yoldan açıklanmak zorundadır.

Hastalığın ayrıca organik kökenli ve ciddi olması da şarttır. Psikosomatik yöntemlerle iyileştirilebilen zihinsel veya fonksiyonel hastalıklar dikkate alınmamaktadır. Bundan ayrı olarak şifaların spesifik ilâçlar yardımıyla değil, kendiliğinden meydana gelmiş olmaları da gereklidir.

(Devam Edecek)

Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları*

Albert PAUCHARD

DAR GÖRÜŞLÜ İYİLİK

"Bu akşam yine bir şeyler anlatacağım sizlere. Yine bir kadın, söz konusu olan. Şu andaki arınma yeri, dünyada kendisi için çalışmış olan insanları içine attığı tehlikeleri kendi kendine bissetmesinden ibarettir.

Onun, merhametsiz ve sert biri olduğunu sanmayın. Tam tersine, çok iyi ve sevimli, aynı zamanda nazik biridir. Eskiden de öyleydi. Ancak, bazen başkalarının yerine geçebilecek hayal gücünden yoksundu."

Demek ki, kıyas bilgisi yokmuş. Kıyas etmek çok önemli bir husustur. Kendini karşıdakinin yerine koyarak bir meseleyi çözmenin doğru olduğunu anlatıyor. Böyle yapılması gerekir, diyor. Albert Pauchard'ın karşılaştığı varlık adalet yönünden bunu yapmamış; bir hakkın tesliminde, karşı taraf gibi düşünmemiş.

"Genç bir terzi vardı. Onu intibardan kurtarmış, birçok tandık evde ona iş bulmakla uğraşmıştı. Bütün bunlar çok güzel şeylerdi tabii ki. Ama ne yazık ki, bu zavallı küçüğün hangi şartlar altında çalıştığının farkında değildi.

Bu zavallı küçük, güneş görmeyen, kızları sıcak olmayan bir çamaşır odasında kalıyordu. Isınmak için, sabaktan akşama kadar teneffüs etmek zorunda olduğu havayı kötü kokulara boğan, bir gaz sobası vardı.

Zavallı küçük, velinimetine karşı minnettar, onu seviyor ve sayıyordu. Ve hiçbir zaman yakınmıyordu. Hepsi bu değil, dahası var.

Daimî görevlisinin yapamadığı işler için bir temizlikçi kadın tutmuştu. Orta yaşlı, çok kalabalık bir ailesi olan bir kadındı. Mesele, biraz öncekinin aynısıydı. Bu kadını, gerçekten iyi kalplilikle almış, yapmacıksız bir merhametle, çocuklarıyla ilgileniyordu. Ancak, bu zavallı yoksulun aşırı çalışmaktan, yorgunluktan bittiğini fark etmedi. Patron olarak, ona çalışmasını emretti her zaman.

Şu anda sadık hizmetkârlarına yüklediği yükün bilincindedir. Ve aynı zamanda, bu iki kadının kendisine duydukları tüm sevgi dolu minnet ve sadakat duygularını anladı.

Onlar orada, 'başının üzerinde kızgın kor' oldular. Bana inanabilirsiniz.

Size bu örnekleri vermemin sebebi, bunların henüz oluşmaktayken elde edilmiş olmalarındandır. Bunlar size, bilimsel incelemelerden daha dolaysız hitap edeceklerdir.

Bu bayan, şu anda, size bahsettiğim insan ve şartlarla, kişisel ve yoğun bir şekilde özdeşleştiği şuur hâline geçiyor.

Zira burada öyle bir an gelir ki, sadece iyi ya da kötünün değil, başkalarının da sebep olduğu her sevincin ve her acının şuuruna varmak zorundadır kişi."

(*) Bu tebliğ Ruh ve Madde Yayınları arasında aynı adlı kitaptan alınmıştır. Yorumlar MTİA Derneği Başkanı ARIKDAL'a aittir.

"Bu benim meselem değil, sana aittir." diyemezsiniz diyor. Bir yerde işçi mi çalıştırıyorsunuz, bir şey mi yapıyorsunuz, ne olursa olsun, yüklediğiniz yüke dikkat edin. "Kardeşim, senin paramı veriyorum, yap benim işimi." demek mühim değil. Merhamet ve adalet duygusunu hiçbir zaman gözden uzak tutmamak lâzımdır. Bilin veya bilmeyin; sizin bir hareketiniz, bir sözünüz, birçok insanda sevinç yaratmış, birçok insanda da acı yaratmıştır. "Bunların şuuruna varacaksınız." diyor.

"Bu tür bir arınma yerinden geçmek için, önce bazı şartların yerine getirilmesi, bazı gelişmeler gerektiğini söyleyeceksiniz. Az gelişmiş rublar, gerekli sevgi, sempati derecesini duymak inkândan yoksun olarak, bunu yapamazlar."

EŞYALAR ve ÖTEKİLER

"Başlangıçta, buradaki en önemli şeyin, uyum sağlamak ve dördüncü butut konusu olduğunu söylediğimi hatırlarsınız. Gerçeği söylemek gerekirse, bunun, bulunduğum âlemin anlaşılması güç maddesi ve dünyadan getirilen alışkanlıklarla ilgisi vardır."

Alışkanlıklar en önemlisidir. Mümkün olduğu kadar alışkanlıkların dışına çıkmaya çalışmalıdır. Yani insanın, daima otomatik yaşamının dışına taşması lâzımdır. "Ben böyle alıştım, başka türlü yapamam." dememeliyiz. O zaman insan robottur. Hayat içerisinde yaptığımız birçok şeyler, otomatik olarak yapılan şeylerdir. Kendi kontrolümüz dışında yaşıyoruz. Onun için eskiler "Agâh ol." diye başlarlar söze. Yani uyanık ol, önce uyan, ne olduğunu, kim olduğunu bil, ondan sonra devam et, demektir bu. Bu bakımdan doğal olarak bireylerin şuurlarında büyük farklar vardır. İyi veya kötü alışkanlığın ne olduğunu bilmek lâzımdır. Zaten alışkanlığın sebebi bilinirse, artık o, otomatizmadan çıkar ve bilgiye bağlı bir faaliyet hâline gelir.

"Olayları size tanıtmak pek de zor değildir. Eğer özel bir noktayı göz önünde bulundurursanız, bu da, tartıştığımız konunun son derece etki altında kalabilen, esnek bir konu olduğudur."

Fizikî bedeni terk ettiğimizde, maddenin, alıştığımız katı bir direnç gösterdiği bir dünyadan tamamen farklı bir âleme geçiyoruz. Maddemiz tabayyül etkinliklerimize uyabilir, bize itaat edebilir. Bu, rahatça geliştirebileceğimiz bir veridir."

Yani tabayyül edebildiğiniz sürece, astral madde sizin istediğiniz şekli alacaktır. Bizim burada bir masa yapabilmek için neler çektiğimizi bilirsiniz. Hanımlar bir kazağın için, bir yığın ilmek atarlar. Halbuki oranın maddesinde sizin düşünmeniz kâfidir; derhal, önünüzde o nesne teşekkül eder. Alışkanlıklarımıza göre tek bir kelime

düşünce kâfi gelir. Kim neye alışmışsa onu ister.

"Örneğin, yatağa uzanmak olayı saf bir otomatizmadır. Burada yorgunluk olmadığımı iddia etmiyorum. Ancak, bu yorgunluğu geçirecek bir yatak de-ğildi. Bu uyum, intibak meselesidir.

Şu anda kendimi, çalışmak için bir masanın önüne oturmuş olarak görü-yorum. Aynı çalışma, masa ve yazı olmadan da gerçekleşebilirdi. Öyle ise ne-den masaya yerleştim? Alışkanlıktan mı? Evet.

Şimdi de, birkaç gündən beri sizleri ara sıra rahatsız eden, kaygı ve dep-resyonlar konusunda bir şeyler söyleyeceğim: Kaygı ve bunalımlar fizikî de-ğil, ruhsaldır. Size anlattığım ilk günlerimin 'kara bulutlar'ını hatırlayın!...

Bu durum, yolunuzun üzerinde, geçmişinizin ürünü olan bu 'bulutlar' ile ara sıra karşı karşıya kalmamızdan ileri gelmektedir. Şu hâlde, bu bulutlar so-rununu, üzerlerinde durup incelemek suretiyle, dünya yaşamınız sırasında çözümlenmek zorundasınız; evet, buna mecbursunuz! Onlara karşı yabancı varlık muamelesi yapınız ve de söylemek caizse, gözlerinizi onların gözlerine dikiniz. Tek çare budur. Böyle anlarda, düşünceleri yücelten ve zihnen üstün bir plâna yükselmeyi mümkün kılan bir şeyler okumak da yararlı olmaktadır. Ama bunu, yan çizip 'kaçmak' için değil, 'kendinizi yüceltmek' için yapmanız gerekir. Depresyona 'bakmak' ve depresyonu 'hissetmek' kavramlarını -veya herhangi bir diğerini- iyi ayırt ediniz, iyi kavrayınız. Böyle yapınca sonuçları farklı olmaktadır.

İnsanın yakasını bir türlü bırakmaz cinsten varlıkların, reel bireyin sert bakışları önünde, güneş altında kalmış kardan adamlar misali, eriyip çözü-lüşlerini kaç kez görmüşümdür burada, -evet, kelimenin tam anlamıyla- kaç kez görmüşümdür.

Yolunuzun üzerinde böyle bulutlara rastlayacak olursanız, onları başı-nızdan defetmeye kalkmayınız. Sadece, mevcut bulduklarının farkında olup, onlara -düşmanca duygularla değil de- sükûnetle bakınız. Zira mücadele etmeye kalkıştığımızda, kendinizi onların düzeyine indirmiş ve onların gözüün-de zayıf duruma düşürmüş olursunuz; kavgacılığınız yüzünden yeni kozları-nızı nasıl tehlikeye sokacağınızı belirtmeye gerek bile görmüyorum."

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

CUMARTESİ KONFERANSLARI

- 4 MART BAYRAM TATİLİ
11 MART UFO'lar-II (Video Gösterisi)
18 MART İnsanın Gelişimi (İRAD Üyesi) Kenan YILMAZ
25 MART Rüyalar ve Sezgiler Zülâi ÇEVİK

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCÂ OLUNUR.

Mutluluk ve İstirap Açısından HAYATIN ANLAMI

Atilla ULTAV

(Geçen Sayıdan Devam)

RUHÎ hasletleri bakımından eksiklerini arayıp bulmak, mevcutlarını daha iyi, daha güzel hâle getirmek ve daha yüksek yeni vasıflar kazanmak amacıyla çaba sarf ederken, hedeflerine ulaştıkça mutluluk duyan bir insanın bu duygusu şüphesiz yüksek seviyeli bir duygudur. Bu nevi duygular, genel ahenge, tekâmülün sübjektif ve objektif icaplarına uygun olarak seçilen amaçlar doğrultusunda, sabırla ve tedricî yasasına uyularak gerçekleştirilen çabalar sonucunda ulaşılan liyakatlerle teşekkül eder. Böyle bir mutluluk bile sürekli olamaz. Çünkü insanın tekâmül yollarında ulaştığı her menzil, her doruk noktası, ufuktaki yeni zirvelerin müjdelarini beraberinde getirir.

Yolda düzgün, usule, yasaya, ahenge uyarak yürümeye, bu uğurda sabırla çaba harcamaya kendini alıştıranlar için şüphesiz nice yardım ve rahmetler vardır. Onların hızı giderek artacak, fakat onlar bu hız artışından rahatsız olmayacaklar, aksine gerçek mutluluk olan sevinç hâlini yaşayacaklardır. İşte bu cennettir.

Öte yanda, beşeriyetin hem ferden hem de toplum olarak, asırlardır çekmekte olduğu çeşitli ıstıraplar var. Şüphesiz, varlığımız üzerindeki etkilerinin izlerini çok uzun sürelerdir taşıdığımız ıstıraplı şuur hâllerimiz, birer uyarı olarak değerlendirilebildiği takdirde, onlardan en verimli tarzda yararlanmak mümkün olur.

İstirapla karşılaşan insanın düşünmesi

gereken hususların başında, kendi duyguları, niyetleri, fikirleri ve davranışlarının bu ıstıraplı hâle yol açıp açmadığıdır. İstirabın nedenleri araştırılırken, insan önce kendi uyumsuzluklarını, cehaletini, beceriksizliğini, haklı olmayan aşırı istek ve ihtiyaçlarını görmeli, anlamalıdır. Yani kendisi hakkında objektif olmaya çalışarak kusur, ihmal, kabahat veya suç sayılabilecek hâllerinin gerekçelerini içeren kendisi hakkında iltimasız, gerçek bir hüküm çıkarmaya çalışmalıdır.

Ne yazık ki bugünkü dünya insanının ıstırap karşısındaki tutumu, genellikle olması lâzım gelen ve yukarıda açıklanmaya çalışılan hâlin tamamen zıddı olan bir tutumdur. Yani ıstıraplı bir hâl yaşayan insan, hemen kendisi dışında bir suçlu aramaya koyulur. Onu bulamazsa şansına küser, başına gelenlerin hep kötü şans eseri olduğunu savunmaya çalışır. Gerçi görünürde çok defa ıstırap, kendisi dışındaki varlıklardan gelir gibidir. Ancak bu aldatıcıdır. Çünkü onlar, bu gerekli işin sadece vasıtalarıdır. Ünlü bir söz vardır: "Herkes gelmez belâ, erbab-ı istidat arar." derler. Çok yerinde söylenmiş olan bu söz üzerinde ne kadar durulsa azdır.

Dünya hayatı ve realiteleri, ikili bir sistem olarak düzenlenmiştir. Dünyamız oldukça geri bir tekâmül ortamıdır. Her şeyin ve her konunun zıt olanı hemen yanı başındadır. Meselâ, siyah ile beyaz gibi. Gece karanlık, sis beyazdır. Her ikisinde de görüş zayıflar. İyi görebilmek için beyazla siyah birlikte bulunmalıdır. Bir de görülmek için renkli âlem var.

Renkli âlem, siyah ve beyaza göre daha zengin çeşitler sergiler. Işık ya da görme yeteneğimiz olmasaydı, siyah, beyaz veya renkli hiçbir şeyi görerek algılayamazdık.

Demek ki, ikili unsurun ardında daha başka unsurlar var ve bunlar müşahede alanımızı genişletip zenginleştiriyor. Şüphesiz ikili denge sistemi maddî olmayan konularda da var. Neşe ve keder, hareket ve sükûnet, sevgi ve nefret, dikkatlilik ve dikkatsizlik vb. Bütün bunlar şuur hâllerimizin oluşmasına yardım eden belirtilerdir.

Mutluluk ve ıstırap ise, dünya hayatının ikili sisteminde, diğer unsurların çeşitli kümeler hâlinde toplanıp iki kefeye dağılıp yığılması gibi bir hâlin sonucudur. Bazen biri ağır basar, bazen diğeri.

Mutluluk ve ıstırap aldatici da olabilir. Müşahede gücü ve değerlendirme yeteneği zayıf olan insanlar, böyle durumlar yaşarlar. Kısa süreli mutluluk ve ıstırap duyguları içinde bocalayarak yaşamlarını sürdürürler. Bundan kurtulmak isterlerse de çıkar bir yol bulamazlar.

Bu işin yolu ise bilgiye, müşahedeye, anlayış inceliğine önem vermek, daha doğru düşünmek için peşin hükümlerden vazgeçmek, uygunsuz alışkanlıkları cesaretle yargılayıp terk etmek ve duyguların baskısını düzene bağlamaya çalışmaktır. Zordur, herkesin çabucak yapabileceği bir husus değildir. Ancak bu uğurda çaba harcamaya, sabır ve sebatla mücadele etmeye değer.

İnsanların öyle bir kıvama ulaşması gerekiyor ki, bir kısmının mutluluğu diğer bir kısmının ıstırapı sayesinde meydana gelsin. ıstırapı tadan da uyarıldığı için, mutlu olan kardan yürekten şükretsin.

İnsanlar zannederler ki, ıstırap, istemedikleri hâlde onlara yoldaş olur. Mutluluk ise onu istedikleri hâlde kendilerinden uzak durur. Gerçek şudur ki, ne ekersek onu biçeriz. Bir şeyi isteyen, o istediği şeyin, ardından neler sür-

rükleyip getireceğini genellikle bilemez. Sürüklenip gelenler ıstırap yükleridir. Yani o insan mutluluk ararken ıstırapı bilmeyerek davet etmiş olur.

Mutluluk ve ıstırap, insanların RİM tarafından eğitilmesi sürecinde birer sınama aracı olarak kullanılır. Kimi insan mutlulukla, kimi insan ıstırapla sınanır. Dayanmak önemlidir. Fakat liyakati artırarak hâl değiştirmek veya mutluluğun anlamını yüceltmek çok zordur. Çaba, sabır ve sebat ister. İşte bu, tekâmül açısından daha önemlidir.

Şu ölçüye çok dikkat edilmelidir. İnsan bir şeyler istiyor, arıyorsa; aradıklarını bulamıyor ve istemedikleri ile yetinmek zorunda kalıyorsa, kendi hâllerini çok dikkatle incelemeye alması ve bu hususta samimî, objektif olmaya, sabırlı olmaya özen göstermesi gereklidir. Bu hususta imkân varsa, yardım da istemelidir.

İnsanın dünya hayatında, isteklerinin amacı ve kalitesi ile kendi ehliyet ve liyakati arasındaki ilişki ve uyum, ıstırapının hafifletilmesi bakımından çok önemlidir. İsteklerin amacı, bencillikten elcilliğe doğru gelişir olmalıdır. Doğacak fayda, lâyük görülen herkese dağıtılmaya her zaman hazır bulunmalıdır. İsteklerin kalitesi, genel ahenk ve dengelere uyum sağlayabilecek, genel ve ferdî tekâmüle hizmet edebilecek niteliklere doğru gelişir olmalıdır.

İnsanın, dünyada yaşarken liyakatini doğru olarak ölçmek çok zordur. Çünkü hayat plânı icabı birçok yönleri perdelenmiştir. Ancak bu zorluk bizi yıldırmamalıdır. Dünya için ölçümüz yaklaşık olarak şöyle olabilir:

Herhangi bir amacı, yüksek kaliteye sadık olarak, en az emekle ve çevreye en az düzeyde zarar vererek, hatta hiç vermeyerek gerçekleştirebilecek nitelikte bir ehliyete sahip olarak, umuma faydalı olmak üzere, bir mal, hizmet veya bilgi üretebilmek ya da bilgiyi, vasıflarını yukarıda sayılan unsurlara uygun tarzda yükselterek ıslah edebilmek. Bütün bu işleri zorlanmadan, normal melekelerini istek ve şevkle kullanarak gerçekleştirebilmek.

DOĞU BLOĞUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR

Sheila OSTRANDER - Lynn SCHROEDER / Özetleyen: Reşat GÜNER

(Geçen Sayıdan Devam)

BİZE tam yerlerini belirttiği zaman hareket ettik. Bizden elli kişi kadar arkadaşla hepsini çıplak olarak esir ettik geldik." Çekler savaşta ayrıca radyestezi kullanarak, tuzakları, silâhları, iç-me sularının bulunduğu yerleri, hatta düşmanın bulunduğu yeri kesin olarak tespit etmişlerdir.

Bretislav Kafka ve Çalışmaları

Çekoslovakya'nın en ünlü ruhsal araştırmacılarından biri olan Bretislav Kafka, aynı zamanda meşhur bir heykeltıraştı. Atölyesi Prag'ın birkaç mil dışında bulunuyordu. Zaten zihnin derinliklerine yönelik çalışmalarını da burada yapıyordu. Ruhsal yetenekleri olan kişileri deney yapmak üzere atölyesine çağırır ve harçlıklarını da cebinden öderdi. Onlardan bazıları da zaten işçi olarak atölyede çalışmaktaydı.

Kafka'nın parapsikoloji lâboratuarında, ipnotize edilmiş sùjeler, DDA çalışmalarıyla ruhsal yetenekleri mükemmelleşinceye kadar eğitilirdi. Kafka hakkındaki raporlarını askerî Periskop dergisinde yayınlayan Dr. Rejdak'a göre, ipnotizmayla ileri bir psi eğitiminden geçtikten sonra sùjeler ruhsal denemelerde % 90 başarı elde edecek kadar ilerleyebiliyordu.

19 Haziran 1925'te, Ronald Amundsen Kuzey Kutbu'na yolculuk yaptığı sırada Kafka medyumlarını durugörü yoluyla kutupta neler olup bittiğini öğrenmek üzere yönlendirmişti.

Medyumlar, "Kutupta berbat bir sis ve kuvvetli bir fırtına var. Gruptan hiç birisi daha ulaşamadılar. Fırtına, havadan Kutup noktasına ulaşamayacak kadar kuvvetli." dediler. Haziran'ın 20'sinde haber ulaşmıştı: Amundsen bir uçakla Kutuba ulaşmadan geri dönmüştü.

İkinci Dünya Savaşı'nda Kafka, medyumlarını savaşın gidişatını izlemekte kullandı. Aynı zamanda generallerin kararlarını ve cephelelerdeki değişiklikleri de öğrenebiliyordu. İki medyomu aynı yere yönlendirip ikisinin de söylediklerini karşılaştırırdı. Bütün medyumların anlattıkları birbirine uymaktaydı ve bu şekilde Kafka yüzlerce mil ötelelerde olmakta olanları oturduğu yerden izleyebiliyordu.

Kafka, ipnoz yoluyla pek çok şifacı ve durugörür yetiştirmiştir.

Dr. Milan Ryzl ve Çalışmaları

Dr.Milan Ryzl parapsikolojiyle ilgilenmeye küçük yaşlardayken başlamıştır. Ryzl aslında biyokimya doktorudur. Prag'daki Duyular Dışı Algılama Lâboratuarı'nın yöneticiliğini yapmış olan Ryzl'ın bir adı da "Medyum Yetiştiricisi"dir. Ünlü durugörü medyomu Pavel Stepanek'i yetiştiren de odur. Prag'daki Duyular Dışı Algılama Lâboratuarı'nı kurduktan sonra çalışmalarına bir müddet sekreteri Jozefka ile devam etmiştir. Bir gün Milan Ryzl, Prag'daki Duyular Dışı Algılama Lâboratuarı'nda bulunduğu sırada, karşısında oturan sekreterine düşünceli düşünceli bakarak şun-

ları söylüyordu:

"İleride olacak bir olayın değiştirilip değiştirilemeyeceğini ya da ona müdahale edilip edilemeyeceğini bulup çıkaracağız Jozefka. Birinin korkunç bir araba kazası geçireceğini bilsek, ne yapabiliriz? Bu, ille de olmak zorunda mıdır? Ya da ikaz ile o kimsenin alın yazısını değiştirebilir miyiz? Eğer gelecek değiştirilebilir ise, ne kadar değiştirilebilir, tamamen mi, kısmen mi, ne kadarı?"

Sekreteri Jozefka bu soruların cevabını verebilecek durumda değildi. Ryzl sekreterinin düşünmesine fırsat verecek kadar beklemedi zaten. Aslında Jozefka'nın ruhsal yeteneğini kullanarak, bir şeyler söylemesini beklemişti.

Ryzl, "Bize şimdiye kadar doğal bilimlerin, bütün soruları cevaplandırabilecekleri söylendi durdu. Fakat felsefenin derin problemlerini ve dinin sorunlarını bunlarla cevaplandırmak imkânı yoktur. İşte ben bu yüzden metapsişik araştırmalara başladım. Bu asırlık soruların cevaplarını bilimsel olarak ortaya çıkarmak istiyorum... Jozefka, bu gece bir arkadaşın yaşayacağı olayları önceden görmeyi denemeni senden rica edeceğim. Bu onun sakınması gereken bir olay olabilir. Sonra arkadaşına haber vereceğiz, bakalım ne olacak?" dedi.

Jozefka, Ryzl'in yardımıyla transa girdi. Üzerine konsantre olacağı kız Prag'ın 50 mil dışında oturuyordu. Çok dürüst, hassas ve kibar bir kız olan Jozefka hiç tereddütsüz Ryzl'in direktiflerini izledi. Fakat bu defasında sinirlenmeye başlamıştı. Sesi kısılmaya başladı.

Jozefka: "Gitmemeli, gitmemeli!"

Ryzl: "Neler görüyorsun?"

Jozefka: "Onu görüyorum. İki parçalı bir elbise var üzerinde. Bir adamla konuşuyor. Adamı tanımıyorum. O da tanımiyor. Bir lokantadalar. Adam kızın kendisiyle dışarı çıkmasını istiyor. Bir motosikletle... Gitmemeli, gitmemeli!.. Motosiklete bindiler. Hızla şehir dışına doğru gidiyorlar, kırlara doğru. Ortalık karanlık... Durdular. Münakaşa ediyorlar..."

Şimdi sustular... Gene başladılar. Aman Allahım, kıza tecavüz ediyor... Bunlar, çok saçma şeyler olabilir, bilemiyorum ama yine de haber verelim."

Jozefka, arkadaşına gördüklerinin duyular dışı algılamaya tecrübesi olduğunu söylemeden bir rüya gördüğünü söyleyecekti. Ertesi sabah telefonu açıp da gördüklerini anlatmaya başlar başlamaz, arkadaşları sözünü keserek "Çok geç kaldın, bu anlattıkların geçen akşam oldu" dedi.

Ryzl, kendisini en ünlü Doğu bloğu metapsişik araştırmacı olarak dünyaya tanıtmaya yetecek kadar bol miktarda durugörü olayının zabitlerine sahiptir. Hepsisi de dosyalanmış olarak elinde bulunmaktadır. Ryzl özellikle ipnotik uyku yardımı ile duyular dışı algılamayı geliştirmeyi denedi. Elde ettiği verimli sonuçlar Çek gizli emniyetinin çok fazla ilgisini çekti, sonunda kendisine yapılan baskılar Ryzl'i Batı'ya kaçmaya zorladı. Ryzl 1967'de Novotny rejimi sırasında çocuklarıyla birlikte Amerika'ya gelmişti. Çağımızın hemen hemen hiçbir yerde yapılmamış duyular dışı algılamaya çalışmalarını Ryzl yapmış bulunmaktadır. Daha Prag'da bulunduğu sıralarda Duke Üniversitesi Parapsikoloji Laboratuvarı'nın üyesi olarak tanınıyordu. Ayrıca eski Doğu bloğundan, Kuzey Carolina Durham Parapsikoloji Kurumu'nun armağanını kazanan ilk araştırmacıdır.

Ryzl, Rusça, İngilizce, Almanca ve Çekçe lisanlarını konuşmaktadır, başka birkaç dili de okuyup anlayabilmektedir. 1950 yılı sonlarından beri Ryzl Rusya, Bulgaristan ve Hindistan'daki duyular dışı algılamaya gruplarını devamlı olarak ziyaret eden ilk Batılı araştırmacıdır. O yıllarda Doğu ile Batı arasındaki yegâne bağlantı onun vasıtası ile olmaktadır.

Bütün bunlardan başka, kendi özel problemleri için de insanları laboratuvarında ya da başka bir yerde kabul eden ilk bilim adamıdır. Ryzl, çalışmalarını, ruhsal güçlere sahip bulunan herkese açık bulundurmakta ve

şöyle ifade etmektedir:

"İnsanların hemen hemen pek çoğunun ruhsal yetenekleri bulunduğu inaniyorum. Bugün problem olan, ruhsal yetenekleri ortaya çıkartmanın, onları uyandırmanın metodu- nu bulmak ve onları şuurlu bir şekilde kontrol etmektir."

Ryzl bütün insanları duyular dışı algıla- ma ile donatmayı ve diğer hislerimizi kulla- nığımız gibi onu da istediğimiz zaman kulla- nabilmeyi istemektedir. Rusya'nın önde gelen parapsikologlarından olan Dr. Leonid Vasili- ev, Ryzl'ın altıncı duyuyu geliştirme metodunu parapsikoloji için gelecek vadecici bir çalış- ma ve buluş olarak nitelendirmektedir.

Birçok Doğu bloğu araştırmacı gibi, Ryzl da bir şeyi canlı ve net bir şekilde zihinde canlandırmanın iyi bir ruhsal yetenek oldu- ğuna inanmaktadır. Ryzl çalışmalarında her sü- jeye kendi meslek ya da meraklarıyla ilgili vizyonlar verirdi. Bir bayana bir buket çiçek, bir teknisyene son model bir araba gibi... Ryzl'ın başarılı oluşunun nedenlerinden biri de metodu süjeye uydurmasıdır, süjeyi meto- da değil...

Ryzl süjelerini ya da öğrencilerini altıncı his çalışmalarına cezbetmek istediği zaman "kalitatif yöntemi" uygulamaktadır. Tipik ista- tistiksel yöntemi uygularken bile, onlara olup bitenler hakkında devamlı olarak bilgiler ve- rir, bir şeyleri ispatlamaktan ziyade, bazı ko- nuları öğretmeyi amaçlardı.

Gönüllü olarak çalışmayı kabul edenlerin çoğu başlangıçta sade- ce beş duyuya sahiptiler. Bunların beş yüz tanesinden elli tanesi du- yular dışı algılama yeteneklerini geliştirmişti. Bu ellinin de on üç ta- nesini ileri seviyede telepati, prekognisyon, du- rugörü ve astral seyahat yeteneklerini geliştir- mişlerdi. Ayrıca bu beş yüz kişiye tek tek ça- lışmalarımı da ilâve etmem gerekir. Bazıları 2-3 celsede formlarını kazanabiliyordu. Jo- zefka kendi kendine durugörü yeteneğini kul-

lanabilinceye kadar bir yıllık zaman geçmişti. Tam prekognisyon denemelerine girişeceği- miz sıralarda Jozefka ayrılmak zorunda kal- dı. Sonra bana gelerek ruhsal çalışmalara yi- ne başlamak istediğini belirttiyse de, o zaman da benim Çekoslovakya'dan ayrılmam gere- kiyordu."

Ryzl psinin bilinmeyen yanlarının anla- şılmasında, prekognisyon anahtar bir olay olabilir demektedir:

"Bu bakımdan elektromanyetik dalgala- rın psi'ye sebep teşkil edebileceklerine inan- mamaktayım. Onlarla kehanet açıklanamaz. Bilhassa Rusya'da bazı araştırmacılar bir psi alanından bahsederler. Fakat bu nedir? Böyle bir görüşle kehanet nasıl açıklanabilir?.. Bana öyle geliyor ki, bunun cevabı, zaman-mekân ikilisinin anlaşılmasında bulunmaktadır. Bu konu da oldukça derindir. Metapsişik araştı- rmalar göstermektedir ki, bizim maddesel ha- yatımızın üzerinde daha üstün realiteler bu- lunması gerekmektedir."

Ryzl Çekoslovakya'da bulunduğu sıra- larda, kehanetle ilgili görüşlerini bir Hint der- gisinde yayınlamıştı. Buradaki ifadesiyse şö- yle:

"Bu denemeleri Prag Parapsikoloji Lâboratuvarı'nda sürdürdük. Kendilerine güve- nilen süjelerimiz, normal insanların algılaya- mayacakları fakat okült doktrinlerde ileri sürü- len olayları algıladılar. Meselâ astral beden, ruhun aslen varlığı, ruhun ölümden sonra var- lığının devamı, reenkarnasyon vs. Bununla birlikte süjelerimiz kanalıyla elde ettiğimiz bil- giler okült sistemlerce ortaya konulmuş olan esaslara genel olarak zıt düşmemektedir. Ruh- sal alana yönelik şimdikiye kadar yapılan çalış- malardan bir sonuç çıkarmak gerekirse, belki de şimdilik anlayabildiğimiz en önemli sonuç şu olacaktır: Bizim algılayabildiğimiz dünya daha büyük olan bütünün sadece bir parçası- dır. Bizim duyularımızın, ölçü âletlerimizin, hatta teorik fizik tarafından çizilen dünyanın ötesinde başka bir realite bulunmaktadır. Bu ileri realitenin keşfedilmesi için yeni terimlere

ve yeni bilimsel koordinatlara ihtiyaç bulunmaktadır. Bu denemelerden bahsettiğimden dolayı eleştirilere uğrayacağımı biliyorum. Ama ısrarla bunu yapmamın nedeni, metapsişğin, dinî metinler ve tabiiî bilimler arasındaki bağlantıyı kuracağına olan inancımdır. Parapsikolojide yapılan ileriki gelişmeler, Kopernik kozmolojisiyle yapılan ilerlemelerden daha devrimci olacaktır."

Ryzi Çekoslavakya'dan ayrılarak Amerika'ya yerleştiği sıralarda, İnsan Doğasını Araştırma Vakfı Bülteni'nde şu satırları yayımlanmıştır:

"Fen bilimleri ve modern uygarlıkların gelişimi hayatın maddesel ve teknik veçhelerine yönelik bulunmaktadır. Günümüz medeniyetinde insanoğlu içsel hayatından çekilip uzaklaştırılmıştır. Benim görüşüme göre parapsikoloji, insanın dikkatini, kendisinin kozmik varlığının diğer yanlarına ve kişiliğinin diğer güçlerine çekecektir."

Pavel Stepanek

Amerika'nın önde gelen parapsikologlarından J.G. Pratt, "Pavel Stepanek'in başarıları şimdiye kadar parapsikoloji tarihinde he-

men hemen kimse tarafından elde edilememiştir." demektedir. Stepanek, Dr. Ryzi'nin öğrencisidir. Dünyanın pek çok ülkesinden gelen çeşitli bilim adamları önünde yeteneklerini sergilemiştir.

Ryzil, Stepanek'le çalışmalara başladığında ipnoz altında durugörü yeteneğinin ortaya çıkarılması, diğer öğrencilerine nazaran daha çok zaman almıştı. Fakat ruhsal yeteneğini şuurdu olarak kontrol altına almasını çabucak öğreniverdi. Durugörü melekesi tamamen uyanık bulunduğu zaman bile çalışıyordu. Yapılan deneylerde kendisine verilen kapalı ve ışık geçirmez zarfların içindeki kartları çok büyük bir isabetle bilebiliyordu.

Daha sonraki deneylerde şöyle bir şey keşfedilmişti: Stepanek, daha önceden deney yaptığı kartlar (yeni zarflara koyularak) kullanıldığında yeni kartlara nazaran daha başarılı oluyordu. Bilim adamları bunu **odak etkisi** (focusing effect) adını verdiler. Pavel Stepanek, daha sonraki yıllarda Amerika'ya da gitmiş ve orada Pratt'la çalışmalar yapmıştır.

(Devam Edecek)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

7 MART	Ölüm ve Ölüm Korkusu	Elvan ÖĞÜT
14 MART	Düşünce ve Etki Alanları	Engin EMİR
21 MART	İnsanın Hedefi Maddeden Kaçmak Değildir	Cengiz CEVRE
28 MART	Devre Sonu ve Vicdan	(MTIAD Üyesi) Atilla ULTAZ

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7
Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

ADANA

18 MART	İnsanın Gelişimi	Kenan YILMAZ
---------	------------------	--------------

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29
Saat:14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ

* Allan KARDEC *

(Geçen Sayıdan Devam)

KISACASI, insanların tüm tutku-
ları ve açgözlülükleri kötülüğe
eğilimli varlıklar tarafından us-
talıkla işletilmektedir. İşte bu
yüzdendir ki, yansız bir göz-
lemciyi yaslara boğacak bir
kararlılıkla ve tehlikeler içinde
ortaya çıkmaya hazırlanan bu zavallı obse-
deleri her yerde görmektesiniz. Bu aldatıcı
vaadlerin sonucu nedir? Düş kırıklıkları, sıkın-
tılar, gülünç duruma düşmeler, bazen
felâketler hep kendini diğer insanlara oranla
daha üstün işler başarmakla görevli sanan,
öğütleri hor gören ve ruhçuluğun gerçek ilke-
lerini bilmeyen kendini beğenmiş tiplerin
çarpıtılacakları cezalardır.

Nasıl ki alçakgönüllülük, ileri varlıklar
tarafından yeğlenen medyomların niteliğiye,
kendini beğenmişlik, özsaygı ve yeteneksizlik
de geri varlıklar tarafından esinlenen med-
yomların belirgin nitelikleridir. Kendilerine su-
nulan fakat veriteden uzaklaşan tebliğlere bi-
rinci tip medyomların önem vermelerine kar-
şıklık, ikinciler kendilerine yazdırılmış olan teb-
liğin üstünlüğüne inanmaktadırlar; çok abes
şey. Bundan şu sonuç çıkmaktadır: Ruhânî
Başkanı Aziz Louis tarafından Paris Derne-
ği'ne iletilmiş olan ifadeye göre aranızda
gerçek bir Babil Kulesi inşa edilmektedir.
Adım adım ilerletici ve erginleştirici her türlü
doktrin karşısına dikilen tipteki hasımları ta-
rafından ruhçuluğa karşı hazırlanmış olan
haçlı seferlerine bir de sapkınlar taifesinin bil-
gin, büyük adam, din adamı, inanç kardeşi
maskesi taşıyan varlıklar tarafından yürütülen

ruhsal haçlı seferinin eklendiğini anlayama-
ması için insanın zaten ya kör ya da kandırıl-
mış olması gerekir. Bu sapkın varlıklar, bağ-
nazlaştırdıkları ve kendilerine yalan dolu saç-
ma sapan şeyler yazdırdıkları bu medyomları
kullanarak ruhçuluğun bedenli hasımlarıyla el
ele çalışmaktadırlar. Ama tutku, özsaygı veya
kıskançlık gibi menfi şeylerle kurulmuş tez-
gâhlardan neyin arta kalabildiğini yakında
göreceksiniz. Size şunu söylemek isterim ki,
verite denen şu tek sağlam temele oturmamış
bulunan her yapı çökecektir, çünkü zamana
meydan okuyabilen her türlü safsataya üstün
gelen tek şey veritedir. Samimî ruhçular, bu
geçici kaostan gözünüz korkmasın; veritenin,
üstünü örten örtüden kendini kurtarıp her za-
mankinden daha göz kamaştırıcı bir şekilde
ortaya çıkacağı ve parlıtısının dünyayı kapla-
yıp silik nitelikli çekiştiricilerini, fitneleri nede-
niyle bir an sergiledikten sonra karanlıkların
içine gömeceği günler pek yakındır.

Görüyorsunuz ki dostlarım, sadece be-
denli hasımlarınızın saldırılarıyla ve kıskanç-
lıklarıyla değil, ayrıca sapkın varlıkların daha
da büyük bir tehlike arz eden manevralarıyla
da savaşmak zorunda kalacaksınız. Şu hâlde
esenlik verici etütlerle, özellikle sevgi ve iyilik-
severlik pratiğiyle kendinizi güçlendiriniz ve
bol bol dua ediniz. Kendilerini veriteleri yay-
maya adanmış kişilere, iyi niyetle ve kişisel tut-
kudan bağışık kalarak işe koyulduklarında
Tanrı yardım etmekte ve yol göstermektedir.

Ruhçular, zaten araçtan başka bir şey
olmayan medyomların kendilerinin, sizler için

ne önemi olabilir ki! Sizin önem vereceğiniz husus, size verilen tebliğlerin değeri ve düzeyi, size öğretilen törebilimin arılığı ve size açıklanan veritelerin belirginliği ve anlaşılabilirliği; son olarak da, size iletilen bilgilerin seçkin ruhların töreye uygun özelemlerine cevap verip vermedikleri ve de aklın ve evrensel ahengin genel ve değişmez yasalarına uygun olup olmadıklarıdır.

Obsede ettikleri kişilere karşı havari rolü oynayan geri varlıklar, bildiğiniz gibi, en saygıdeğer kimliklerin gerisine bile sığınmaktan çekinmemektedirler; Verite Meleği'nin en sonda gelen ve en silik şakirtlerinden biri olan ben, mütevazı adımın bazı varlıklarca kötüye kullanılmasından şikâyet edersem haksız sayılmam herhalde. İki yıl önce medyumuma söylediğim sözleri işte bu yüzden her fırsatta tekrarlayacağım: Bir tebliğ hakkında, altındaki imzaya bakarak hüküm vermeyiniz, özünün değerine önem veriniz.

Samimî ve belirgin bir tutum ve gidişi yansıtmayan yayınlara karşıymış gibi görünen ve de görünecek olan, kökeni şüpheli tebliğlere karşı uyanık bulunmak kulak arkası etmeye gelmez bir husustur; bunların muhakak surette, aranıza nifak tohumu atmak maksadıyla, ya görünen dünyadaki ya da görünmeyen dünyadaki hasım kamplarda hazırlandığını biliniz. Kendinizi buna yem etmemek elinizdedir; bunu fark etmenizi mümkün kılacak her öğeye sahip bulunmaktasınız. Ama şunu da aynı kesinlikle biliniz ki, kendini üstün bir varlıkmiş gibi ve özellikle hiçbir konuda hiçbir şekilde yanılığa düşmezmiş gibi tanıtan her varlık, aksine görkemli bir edayla öne sürdüğü görüşe tamamen karşıdır.

Yazık! Yürüttüğümüz çalışmaya gerçi birçok geri varlık burnunu sokmaktadır, ama buna karşılık yeryüzündeki en iyi yardımcılarımız da görevlerinin ağırlığı altında pes edip yavaş yavaş eski zaaflarının etkisine girmektedirler, öyle ki kendilerine öğüt veren o tertemiz esir ruhların yerini daha az arı ve daha az gelişmiş varlıklar almaktadır. Ah! Erdemli

olmanın zorluğunu biliyorum; ama biz imkânsız istiyor ve öneriyor değiliz ki. Daha iyiyi yapma arzusuyla desteklenmiş bir iyi niyet yeterlidir bizim için. Dostlarım, hangi konuda olursa olsun, gevşeklik zararlı şeydir; çünkü kendi öz bireyliklerini yiğitçesine bir yana atarak kendini yücelttikten sonra dönüp dolaşıp tekrar maddeye kulluk edecek ve bencilliğin, özsaygısının esiri olacak kişiler çetin sorulara muhatap olacaklardır. Ama yine de onlar için dua edelim ve kimseyi mahkûm etmeyelim; çünkü İsa'nın şu görkemli öğüdünü her zaman hatırımızda tutmak zorundayız: **"İlk taşı günahsız olan atsın!"**

Bugün gözle görülür derecede topluluklarınızın sayısı artmakta ve yandaşlarınız milyonları bulmaktadır. Oysa gerçek yol arkadaşlarınızın sayısı kadar sahte inanç kardeşi de karışmaktadır aranıza. Saflarınıza sadece beneksiz kuzuları ve beyaz düveleri kabul edin demek istemiyorum; hayır, çünkü günahkârların, kusurlarından arınmak üzere, sizler arasında kendilerine bir sığınak aramaya diğer insanlardan daha çok hakları vardır. Sakınmanızı salık verdiğim kimseler, daha ilk görüşte güven duyulmaya kalkışılan ikiyüzlülerdir. Bildiğinden şaşmaz tutumları sayesinde bu tipler, insanlara "Ne saygıdeğer adam!" dedirtecek ölçüde, ciddi ve soylu havalara bürünmektedirler, oysa sadece göze hitap eden bu soyluluğun gerisinde bazen kalleslik ve ahlâksızlık yatmaktadır. Bunlar bükülgen, dalkavuk ve canayakın tiplerdir; içeriye ustaca sızmakta, özel hayatları incelemeye bayılmakta, kapıları dinlemekte ve daha iyi işitmek için duymazlıktan gelmektedirler; düşmanlıkları da iyi sezinlemede, körüklemekte ve beslemekte, sonra da karşı tarafa gidip onların ağızlarını aramaktadırlar: "Filân ne yapıyor? Falan neyle geçiniyor? Şu adam kim? Ailesini tanıyor musunuz?" Daha sonra da, kulaklarına çalınan söylentileri, içlerine iğrenç iftiralar da sokuşturarak kulaktan kulağa yaymaktadırlar: "Yok canım, dedikodu bunlar, inanılacak şey değil" demektedirler, ama ardından

da "Ateş olmayan yerden duman çıkmaz." demektedirler.

Bu ikiyüzlü bedenlilerle ikiyüzlü bedensizlerin biraraya geldiklerini bir düşünürseniz dostlarımız, o takdirde bana hak verir ve bundan böyle neden aşırı bir sakınlı hareket etmeniz ve her türlü ihtiyatsızlık ve düşünce-sizce taşkınlıktan uzak durmanız gerektiğini daha iyi anlarsınız. Dediğim gibi, kötü niyetlilik yüzünden daha da zorlaşmış bir kriz döneminde bulunmaktasınız, ama sarsılmazlıkla ve dayanıklılıkla hareket ettiğiniz takdirde bu dönemden daha güçlü olarak sıyrılacaksınız.

Bugün medyomların adedi sayılamayacak kadar çoktur, ama şurası esef vericidir ki, bunların bazıları hakikati yaymakta yalnız kendilerinin görevli kıldığını sanmakta ve değersiz şeylerin karşısında sanki anıtların karşısındalarmış gibi kendilerinden geçmektedirler. Zafer takının altından geçerken eğilen zavallı kandırılmışlar! Sanki hakikat, insanlara ilân edilmek için onların gelişini bekliyormuş! Bu ayrıcalık ne güçlüye tanınmıştır, ne güçsüze, ne okumuşa, ne de cahile; **hakikatin yayılmasında bilmediğiniz binlerce ses görevlendirilmiştir** ve hakikat gerçekten de bu birlikte işlev sayesinde anlaşılır hâle gelebilmiştir.

Eğer hakikatin ne tarafta olduğunu öğrenmek istiyorsanız bir bu sesleri sayın, bir onları dinleyenleri ve bir de onları gönüllerine yerleştirenleri. Ah! Tüm medyomlar inançlı olabilsen; ama çoğu zaman yalnız kendilerine güvenmektedirler. Şu dünyanızda kendini beğenmişlik ne kadar da ağır basmakta! Hayır, onların inancı dağları yerinden oynatan ve insanı suyun üzerinde yürüten inanç değildir! Aranıza ilk geldiğimde konu ettiğim şu kutsal özdeyişi tekrarlamamın tam sırası şimdi: "**Çağırılan çok, ama seçilmiş az.**"

Sonuç olarak, sağda birsürü yayın, solda birsürü yayın, her yerde lehte veya aleyhte, şu anlamda veya bu anlamda, şu biçimde veya bu biçimde yayın da yayın; konu hak-

kında bir nebze bilgisi olmayan kimselerin aşırılık dolu eleştirileri; ödü patlayan kişilerin coşkulu nutukları; kısaca diyorum ki bugün ruhçuluk gündemdedir, tüm zihinleri hareket ettirmekte, tüm vicdanları dalgalandırmaktadır, büyük işlerin ayrıcalığı da budur zaten. **Bir kısım insanların gelsin diye can attıkları, bir kısmının da korktuğu yeni bir ilkenin yaklaşımını sezinlemektedir herkes.** Ama bütün bunlardan ne çıkacak ortaya acaba? Bu Babil Kulesi'nden ne fıskıracak etrafa acaba? Çok büyük bir şey: ruhçu görüşün doktrin olarak halka mal oluşu. Gerçekten de doktrinal olacaktır bu iş! Bu mücadele kaçınılmazdır, çünkü insanoğlu, herhangi bir yeni hakikati direnmeden kabul edemeyecek kadar beğenmişliğe ve bencillığe gömülü bulunmaktadır; hatta diyorum ki bu mücadele gereklidir, şarttır, çünkü bu, yanlış fikirleri yıpratıcı ve direnenlerin gücünün derecesini ortaya koyan bir sürtüşmedir. Bu niteliksizlikler, imkânsızlıklar ve gerçekleşemeyecek boş hayaller çığının ortasında göz kamaştırıcı hakikat tüm yüceliğiyle ve tüm görkemiyle çiçeklenecektir."

RUHÇULUK BİR DİN MİDİR?

Sevgili ruhçu kardeşlerim,

Ölmüşlerin anılarına hasredilmiş bulunan bu geleneksel günde, aramızdan önce ayrılmış olanlara sevgilerimizin özel bir kanıtını ve birlikte yaşadığımız günlerde onlarla aramızda oluşturduğumuz sevgi ve kardeşlik ilişkilerini sürdürmek ve de kendileri için Tanrı'dan rahmet dilemek üzere biraraya gelmiş bulunmaktayız. Ama niçin biraraya geldik? Birlikte yapmayı kararlaştırdığımız bu işi her birimiz ayrı olarak yapamaz mıydık? Böyle belli bir günde toplanmanın ne yararı var?

Aynı amaç için biraraya gelmiş insanlar arasında oluşturulan düşünce birliğinin ürettiği etkide yatmaktadır bu yarar.

(Devamı Edecek)

BÜYÜK KIYMETLER

Dr. Bedri RUHSELMAN

6 VEYA 7 yaşında... Elinde dört tane mum var. Onları satacak, birkaç para kazanacak!... Sokağın başında duruyor ve bekliyor. Kimsedem bir şey istediği yok, kimseye bir şey teklif ettiği yok. Mahçup, cesaretsiz ve hatta beceriksizliği de üzerinden akıyor gibi!...

Üstü başı oldukça eski, fakat tertemiz. Ayaklarında eski, fakat yeni siyaha boyanmış ayakkabıları var. Diz kapaklarına kadar siyah çorapları çekmişler. Orasından burasından aşınmış kısa bir pantolon ve ceketin temizliği bilhassa tebarüz ediyor. Besbelli ki bu temiz, iyi ve mahçup, fakat düşkün ve darlık çeken bir ailenin çocuğu... O kadar mahçup ki yanından geçenlerin yüzüne bakamıyor ve kendisine hitap ettikleri zaman cevap veremiyor. Kekeliyor ve kızarıyor... Hani nerede ise o köşe başını bırakacak ve savuşup gidecek. Biraz uzakta durduk ve hissettirmeden bu manzarayı içim acıyarak seyretmeye başladım. Gelen giden oluyor, bir hayli vakit geçiyor...

Birisi geldi, bir mum aldı. Parasını verdi ve gitti. Kaç para aldığını bilmiyorum, fakat çocuğun yüzü öyle safiyane ve heyecanlı bir sevinçle parladı ki, bu ancak, piyango biletiye oldukça yüksek ikramiye düşen bir insanın sevinç ve heyecanı ile ölçülebilir. Şimdi elinde üç mum kaldı. Ne olursa olsun eğer onları satamazsa bir ikisini de ben almaya karar verdim. Tam bu sırada kıyafetleri oldukça düzgün 18-22 yaşları arasında dört beş kişi bağırışarak, birbirleriyle itişip kakışarak kaldırımdan çıkıp çocuğun bulunduğu yere doğru gelmeye başladı. Bu gençlerde öyle bir pervasızlık ve ataklık hâli var-

dı ki, yarım metre yakınlarından geçen bir kimse muhakkak onların az veya çok hışımına uğrayabilirdi... Grup böylece çocuğun yanına kadar geldi. Birisi çocuğa bağırdı: "Mumu kaçta veriyorsun be!..."

Gökten satır iner gibi çocuğa tesir eden bu paylayıcı ses karşısında çocuk korkudan titremeye başladı. O kadar ki nerede ise elindeki üç tane mumu fırlatıp atarak kaçacak. Fakat buna da cesareti yok. Sesi sedası büsbütün kesildi. Hemen hemen ağlayacak gibi dudaklarını büktü. Mumların birbirine çarpıncasına hareketleri çocuğun, korkudan elinin titreyişini ne kadar açık olarak gösteriyordu!... Gençlerden birisi çocuğun bu tirtir titreyen elindeki mumlardan birisini yakaladı, çekip aldı. Ve ortasından kırarak yere attı. Çocuk bağırmadan ve aynı korku içindeki hâliyle sessiz ve boş olan sol kolunu kaldırıp gözlerine kapayarak ağlamaya başladı. Ötekiler onun bu hâliyle büsbütün eğlenmeye başladılar... Bağırışıp çağırışarak gülüşüyorlardı. Çocuk, etrafını saran bu yabancılardan kurtulmak için aralarından kaçmaya teşebbüs etti. Fakat ötekiler çocuğun önünü kestiler. Çocuğun bu hâli onları daha ziyade eğlendiriyordu. Fakat tam bu sırada ne oldu bilmiyorum; birdenbire sahne değişti. Gençlerden birisi diğerlerine bağırdı: "Zavallı çocuğu korkuttuk be!... Ağlıyor..." Derhal çocuğu serbest bırakarak yanından ayrıldılar. Fakat çocuk hâlâ ağlıyordu. Geriye kalan mumlarını kucakladı ve yerinden ayrılarak yandaki sokağın içine saptı. Belli ki artık satıcılıktan vazgeçip evine gidiyor. Onun bu kadar bariz bir saffet içinde vaki olan hareketi, gençlerin dikkatini çekti. Bir tanesi ötekine: "Ulan," dedi, "çocuğu korkuttun, zavallının ekmeğine mâni oldun. Şimdi kaçıyor..." Çocuğun arkasından ba-

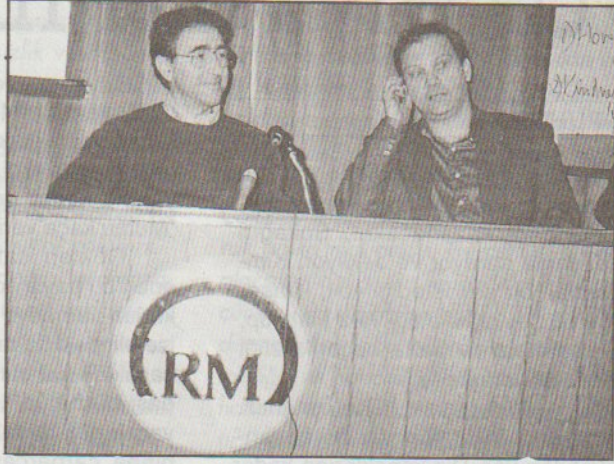
(Devamı Sf. 46'da.)

MTİAD'de Bir Konuk

Sevgili okuyucularımız,

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği, Şubat ayı içerisinde Hindistan'dan gelen bir konğu ağırladı. 25 yıldır Hindistan'da Dalai Lâma ile birlikte çalışın Dr. Alex Berzin, Derneğimiz üyelerine Tibet Budizmi üzerine bir konferans verdi.

ABD'deki Harvard Üniversitesi'nde Sanskritçe, Hinduizm

Dr. Alex BERZİN ve konuklara simultane çeviri yapan Kemal MENEMENCİOĞLU

ve Tibet Budizmi üzerinde eğitim gören Dr. Berzin, mezuniyetinden sonra Tibet'in ruhanî ve siyasî lideri Dalai Lâma'nın yanında çalışmaya başlamış. Lâma'nın, Darussalam kentinde bulunan kütüphanesinde çevirmenlik yapmakta, aynı zamanda Lâma'nın araştırma projelerine yardımcı olmaktadır. Kendisi Budizm üzerine de değişik kitaplar yazmaktadır.

Bildiğimiz gibi Dalai Lâma, Tibet'in Çin tarafından işgal edilmişinden sonra mücadelesini Hindistan'da sürdürüyor. Sürdüğü barışçı çabalardan dolayı da 1989 Nobel Barış Ödülü almıştı. Onun, Tibet'in gelecekteki halk topluluklarının birarada yaşamasına ve kültürel gelişimine yönelik değişik projeleri var. İşte Dr. Berzin, uzun sürüden beri yaptığı seyahatlerde 60'dan fazla ülkede hem Tibet Budizmini tanıtmakta hem de bu projeler için farklı kültürel bilgileri edinmektedir.

Dr. Berzin'in ifade ettiğine göre, Tibet Budizminin etki alanı Moğolistan, Rusya, Çin'in bazı kısımları, Türkistan ve Himalayalara kadar uzanıyor. Birçok farklı kültürle birarada yaşayan Budizm için önemli olan, herkesin, kendi

yararına olan şeyi benimseyerek kendi yoluna devam etmesi. Herkes bir başkasının dünya görüşüne saygı göstermek durumundadır. Dolayısıyla ancak bu sayede uyumlu bir topluluk oluşturulabilir.

Budizme göre, bu uyumlu topluluğun oluşmasını engelleyen en önemli faktörlerden biri, her insanın, kendisini hayatın merkezi olarak görmesidir. Bu bencil görüş kişilerden toplumlara uzandığı için de uluslararası mücadeleler yaşanmaktadır. Sunduğu tekniklerle insanların birbirine yardım etmesini, sevmesini, hoşgörülü davranmasını amaçlamaktadır.

Dr. Berzin MTİA Derneği'nde verdiği konferansta, Budizmin; Tanrı, karma, hayat, insan ilişkileri, meditasyon, psişik yetenekler üzerindeki görüşünü anlattı. Dalai Lâma'nın da vurguladığı gibi, her bir din, insanların bilgi ihtiyacını karşılamaktadır. Ne kadar çok din olursa, bir konu üzerinde o kadar çok çeşitli açıklama ve yorum çıkabilme imkânı bulunmaktadır. Önemli olan, her birinin, bir ağacın dalları gibi bir gövdeye bağlı oluşları ve hepsinin de aynı ilâhî amaca hizmet ediyor olmalarıdır. ■

Volkanik bir patlama...

SİLİNEN 30.000 İNSAN HAYATI

1902 yılında olan bu felâket, tüm insanlığı yok edebilecek güçteki politik volkanın patlamasının bir habercisi mi? Dünyadaki güncel olayların nedenini bilmemiz gereklidir!

GÜNÜMÜZDE, patlama anının çok yakın olduğu politik bir volkanın gölgesinde yaşamaktayız. Tüm insanlık, böyle bir patlamanın korkunç sonuçlarına katlanacaktır. Acaba uyarıyı zamanında duyabilecek miyiz?

NESLİMİZE BİR UYARI

Bundan 90 yıl önce, Saint-Pierre sakinleri günlük işleriyle uğraşırken, meydana gelme aşamasındaki olaydan -aynen günümüz insanlığı gibi- kesinlikle şüphelenmemekteydiler.

Saint-Pierre, 30.000 kişilik nüfusuyla, Martinique Adası'nın ticarî merkezi ve gelişmiş bir limandı. Şehir, adını eski ateş ve volkan tanrısından almış olan Pelee Dağı'nın eteklerinde kurulmuştu. İlk sakinlerinin bilmemelerine rağmen adını hak eden dağ, uykudaki bir bomba gibiydi. Pelee Dağı, geçen 300 yıl içinde 1792 ve 1851 tarihlerinde faaliyete geçmiş ama her iki patlama da birkaç gürleme dışında hiçbir etki yaratmamıştı.

2 Mayıs 1902 günü, Pelee Dağı'ndan beraberinde kül yağmuru getiren benzer gürlemeler gözlemlendiğinde kimse korkmamış, endişelenmemişti. 51 yıldan beri uykuda olan volkandan şüphelenmek için hiçbir neden yok gibiydi. Ama bu kez olaylar dizisi, 30.000 masum kurban için, gerçekleşeceğine asla tam olarak inanamadıkları, dehşet verici bir olayın korkunç ve yıkım dolu yolunu açmıştı. Sayısız tehlike habercisi işarete rağmen, hiçbir şey yapılmaması,

binlerce insanın görünürde neden olmaksızın -ya da bugün bizlerin bir ders alması amacıyla hizmet ederek- ölmesine neden oldu.

Sözü tarihe, Saint-Pierre'nin son günlerine bırakalım ve hidrojen bombası çağındaki 90'lı yılların neslinin onların korkunç kaderinden alması gereken derslerin neler olabileceğini görelim.

SONUN BAŞLANGICI

2 Mayıs 1902 Cuma günü Pelee Dağı faaliyete geçmişti. Görüş mesafesinin sonuna kadar yer ve ağaçlar volkanik kül örtüsü altında kayboluyordu. Ertesi gün, şehri saran kül örtüsü daha da kalınlaşmıştı. Lâv dalgaları dağın yamaçlarından akmaya başlamış, bu dalgardan birinin yamaçtaki bir su yolunu tıkaması sonucu oluşan sel çok sayıda ölüme neden olmuştu. Yer sarsıntıları, insanları ayakta duramaz hâle getirmişti. Toplumun tedirginliği gittikçe artıyordu. Herkes, bu tür sismik sarsıntıların büyük volkanik patlamalardan önce oluştuğunu biliyordu. Fakat yakında tüm adayı kapsayan seçimler yapılacaktı ve nüfuzlu kişiler, oylarına mal olabileceği endişesiyle, halkın paniğe kapılmasını istemiyorlardı.

Toplumdaki korku, resmî güvenlik bildirileriyle yatıştırıldı. Kamu güçleri, Saint-Pierre'nin boşaltılmasını, ciddi ekonomik tehlikeler ve sosyal karışıklık yaratacağı gerekçesiyle yersiz bulmuştu. Halk evlerinde kalmaları için cesaretlendirilmişti.

4 Mayıs 1902 Pazar günü, gökyüzünden

NOEL GİRİŞİ İÇERİSİNİZ VE SERBESTİRE GEÇERLİDİR.

alevler yağmaktaydı. Gösteriden çok hoşlanan halk hayranlık çılgınlıkları atıyordu. "Bu kadar görkemli bir olay nasıl ölümcül bir tehdit olabilir?" deniyordu. Bu sırada volkanın yamacında açılan bir yarıktan fıskırmaya başlayan şiddetli buhar ve yakıcı çamur, çevredeki sürülerin ve insanların feci bir şekilde ölmelerine neden oluyordu. Dağın yakınlarındaki bir bölgede yer yarılmış ve yirmi kişiyi yutan bir çatlak meydana gelmişti. Ateş yağmuru devam ediyordu. Çok büyük bir kül bulutu gökyüzünü kaplamış ve şehri karanlığa gömmüştü. Dağın derinliklerinden korkunç sesler yükseliyordu. Halk, endişelenmeye başlamakla beraber, resmî açıklamalara olan inancını devam ettiriyor ve sükûnetini koruyarak şehirden ayrılmıyordu.

VE FELÂKET

5 Mayıs 1902 Pazartesi günü dağdan sürüler hâlinde inen küçük böcekler şehri istilâ etmiş, evlerin içine girerek insanları ve hayvanları sokmaya başlamışlardı. Meydanları ele geçiren zehirli yılanlar, ratsladıkları her şeye saldırıyorlardı. Yarım saat içinde çoğunluğu çocuk otuz kişi, birçok at ve köpek bu nedenle ölmüştü. Aynı gün, 30 metre yüksekliğinde dev bir çamur duvarı denize doğru ilerlemeye başlamıştı. Milyonlarca ton ağırlığındaki bu çamur duvarının yolu üzerinde bulunan bir şeker rafinerisi ezilerek, içindeki 150'den çok işçiye mezar olmuştu.

6 Mayıs 1902 Salı günü, gün ağarırken bütün şehirde küçük yangınlar çıkaran volkanik tanecikler yağmaya başlamıştı. Pelee Dağı'nda ise zirveden 100 metre kadar aşağıda, kayaların ortasında ölgün pembe bir ışık beliriyordu.

Volkanın yamacında buhar ve lâv çıkışını sağlayan bir delik oluşmuştu. Bütün Saint-Pierreliler dağın bağırsaklarının zincirden boşalışını duyuyor ve tüm bunlara rağmen inanılmaz bir şekilde şehri terk etmeyi reddediyorlardı.

Böylece 7 Mayıs Çarşamba gününe gelindi. O gün İsa Peygamberin göğe yükseliş günüydü. Vali ve eşinin onuruna büyük şenlikler ve resmî bir şölen düzenlenmişti. Bu sırada Pelee

Dağı'nın kuzey yamacından aşağıya doğru bir alev ırmağı akmaya başlamış, yüzeydeki kayalarda açılan yarıklar yerden fıskıran lâvin ovaya doğru inişine geçit vermişlerdi.

Pelee Dağı, patlamasının son ve ölümcül kısmına başlıyordu. Güçlü bir püskürmeyle lâvlar kratere yükselmışti. Sonra bir başka ve ürkütücü bir patlamayla volkanın doruğundan tonlarca lâv fıskırmış, Saint-Pierre'nin çevresindeki evler alev almıştı. Halk günlük işlerine devam ediyordu. Limandaki gemiler hâlâ demirliydi. Kutlamalar son anda iptal edilmişti.

ÖLÜM SESSİZLİĞİ

8 Mayıs Perşembe günü, bir öncekine benzer bir gün doğuyordu. Kraterin çevresinde dönen duman kasırgaları vardı.

Ama birdenbire Pelee Dağı'na garip bir suskunluk çöktü. Havada gizemli bir sessizlik vardı. Yeraltından gelen gümlemeler de dinmiş, Saint-Pierre'i ılık ışıklarıyla yıkayan güneş belirmişti. Barometrenin ibresi de aynı hızla normale dönmüştü ki, dağın yamacında doruğa yakın bir yerde inanılmaz bir kızılılık aniden alev aldı. Bu ateş topunun ışığı güneşle yarışır gibiydi. Dehşet verici bir gürlütle tüm Saint-Pierre halkı paniğe kapıldı. Kızıl top gitgide büyüyor ve hızlanarak yamaçtan aşağıya iniyordu. 400 metre yüksekliğindeki bu ateşten top Saint-Pierre'in üzerine gelerek şehri tepeden tırnağa yakıp yıktı. Limandaki gemiler bile felâketten nasibini almış, bazıları batmıştı.

8 Mayıs 1902 Perşembe günü sabah saat 08.02'de Saint-Pierre artık yoktu. Sadece yıkıntılar kalmış, 30.000 kişi ölmüştü.

İNSANIN ZAYIFLIĞI

Günlerce süren belirtilere rağmen Saint-Pierreliler neden kendilerini güven altına almadılar? Neden 30.000 kişi her şeyin düzeleceğine inanarak kendini kandırdı? Bu sorunun cevabı, insan doğasının temel bir yarığını, insanlığın büyük bir bölümünün acı çekmesine neden olan

zayıflığı ortaya koyar.

Bu zayıflık iki yönlüdür. İlk görünümü "topluluk içgüdü"dür. Başka bir deyişle insanların çoğunluğu konformist olma eğilimindedir. Kimse "tek" olmak veya tehlike habercisi gibi değerlendirilmek istemez. İşte Saint-Pierre sakinlerinin, karşılaştıkları olayda meydan okumaları gereken, bu konformizm gösterisiydi. Kamu yetkilileri, şehrin boşaltılması sorumluluğunu üstlenmek yerine, hiçbir büyük tehlikenin olmadığına dair açıklamalar yaparak halka güven vermişlerdi. İçlerinden hiç biri halkı tedirgin etmek ve düzen bozucu olmak niyetinde değildi. Bundan başka hiç kimsenin felâkete hazırlanmak için bir şey yapmıyor olması da herkesin güvenini artırmıştı. Kimse tehlikeyi ciddiye almıyordu. Binlerce kişi tarafından paylaşılan bu tutum, onların kaderini oluşturmuştu.

Hepimiz, aynı insan doğasını paylaşıyoruz. Bu doğanın ve onu etkileyen nedenlerin şuuruna sahip olmak zorundayız. Kriz anlarında hayatımızı kurtaracak gerekli kararları alabilmek için "topluluk içgüdü"ne karşı koymayı öğrenmek ve gözlerimizin önünde gelişen olaylara karşı dikkatli olup, onları doğru yorumlamak zorundayız. Sonuç olarak, hepimizin "kişisel davranış sorumluluğu" olduğu idrakine varmalıyız.

GEVŞEKLİK ve İLGİSİZLİK

İnsan doğasındaki zayıflığın, birincisiyle yakından bağlantılı olan ikinci görünümü, insanların çoğunluğunun dışarıdan gelen haberlere karşı gevşek ve ilgisiz davranmaya şartlanmış olmalarıdır. İnsanlar genelde egosantriktir;

İlgileri kendi kişisel problemlerine odaklanmıştır: İşleri, zevkleri, malî problemleri veya çocuklarının eğitim problemleri gibi... İnsan duygularının esiri olup, kendini tamamen onların tatminine adanmış zaman, birçok tehlikeli olayın belirtilerini kavrama kabiliyetini yitirir. Böyle insanlar son derece gevşek ve ilgisizdirler. Gerçekliğe geri dönmek istemezler. İlgileri tamamen kendi fiziksel hayatları, mutlulukları ve problemlerine yoğunlaştığı için dış tehlikelerin tehditlerine tepki göstermezler. Bugün "alt üst etmenin imkânsız olduğu" bir düzenin içinde yaşıyoruz. Neslimiz nükleer tehlike tehdidinde ve diğer korkunç global afetlere iyice alıştırmıştır. Bizler bu tür tehlikelere karşı alarm hâlinde olmadığımız gibi, bu konuları gerektiği gibi düşünmüyor, hatta zihnimizi bile yormuyoruz. (Bunlara karşı gerekli olan ciddi bir düşünce faaliyeti içinde bile değiliz.) Bu hâlimizle şehirlerinden birkaç kilometre ötede faaliyete geçen volkana "alışmış" Saint-Pierre sakinlerine benziyoruz.

GÜNÜMÜZ İÇİN BİR DERS

1902 yılının Mayıs ayında Saint-Pierre'in başına gelen felâket dolu olaylar, bizim neslimiz için canlı bir hatıra ve örnek olmak zorundadır. Bizler de insanız. Aynı koyun içgüdüüne ve aynı gevşeklik eğilimine sahibiz. Aynı şekilde egosantrik hâle getirildik ve şimdi bireysel faaliyetlerimiz içinde kendi kendimizi bitiriyoruz. Eğer bu duruma bir son vermezsek, bizler de korkunç olduğu kadar anî bir felâketin kurbanları olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacağız. ■

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:15.00-17.00)

4 MART	İstirapların Amacı Nedir?	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
11 MART	Altıncı Duyumuz Nasıl Çalışıyor?	Çavidan BOYACIOĞLU
18 MART	Eprövlere Amacı	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
25 MART	Bizi Geleceğimiz Yarattı	Muharrem GÖK

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE
Tel: 81 52205

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

TEKÂMÜL

Duygu AYDIN

"E N basit sorunlar en derin olanlardır." diyor Richard Bach, Mavi Tüy adlı kitabında. Gerçekten de öyledir. Çok basitmiş gibi görünen sorular, içinden çıkamadığımız yerlere götürür bizi çoğu zaman.

İşte böyle bir sorunun, "Yaşamın amacı nedir?" sorusunun cevabını birlikte irdeleyelim istiyoruz bu yazımızda.

Nedir yaşamın en büyük amacı? Niçin doğarız, büyürüz, yetişkin birer insan oluruz? Niçin birçok yönleriyle yaşarız hayatı ve ölürüz? Niçin sonra tekrar doğar, tekrar yaşar, tekrar ölürüz? Bu süreç sonsuza dek böylece devam eder gider. Peki nedir elde edilmek istenen? Acısıyla ıstırapıyla, hazzıyla mutluluğuyula, iyisiyle kötüsüyle tüm yaşadıklarımız ne için?...

YAŞAMIN AMACI TEKÂMÜLDÜR

Yaratılmış olan varlığın bu en büyük, en yüce amacı tekâmül etmektir. Öyleyse tekâmül nedir? Tekâmül; bilgilenmektir, gelişmektir. Anlayışımızın yükselmesi, şuurlanmak, çaba harcamaktır tekâmül.

Ruh varlığı öz olarak mükemmeldir. Tüm kâinat bilgisi onun özünde mevcuttur. Ancak şu içinde bulunduğumuz dünya, madde dünyası. Ruh varlığı, beden dediğimiz vasıta ile madde dünyasının bilgisini yine bu dünya koşulları, kanunları ile uygulamakta. Kendi varlıksal tesiri ile maddeyi kullanma, ona hâkim olma çalışmaları yapmakta.

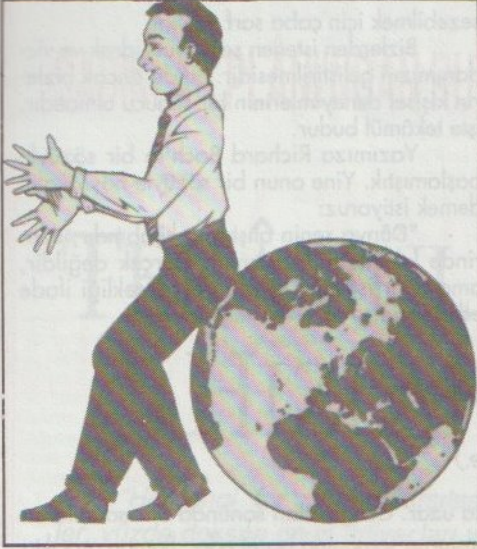
Varlığın içinde bulunduğu her maddî ortam, yaşadığı tüm olaylar onun tekâmülüne hizmet eder. Şuurunu ve bilgisini genişletir. Varlık, farkında olsa da olmasa da, yaşadığı her an ile bu tekâmül sürecine katkıda bulunur. İşte bu sı-

rada varlığın en büyük yol göstericisi özündeki bilgidir. Hemen hemen hepimiz şimdiye kadar ne ıstıraplar çekmiş, ne sıkıntılar yaşamışızdır kim bilir! Ve hep dingin, tekdüze, tüm sorunları halledilmiş bir hayatın özlemini duyar, ıstıraplardan kaçacak yer ararız. Hayır sevgili okuyucular, böylesi bir hayat bizim gerçek özlemimiz, temel ihtiyacımız değildir. Bu bizim bilgisizliğimizdir. Zaten istesek de bu madde dünyasında her yönüyle sorunsuz, ıstırapsız yaşayamayız. Buranın koşulları bu. Kaçmak, boşa harcanmış zamandır sadece. Cahilliğimizdendir kaçışlarımız.

İSTIRAP ÇEKMEDEN GELİŞEMİYORUZ

Tekâmülde amaç ıstıraplardan, acılardan kaçmak değildir. Acılar ve ıstıraplar bilmediğimiz şeylerden kaynaklanır. Bilgimiz geliştikçe bize ıstırap veren, acı veren olguların hiç de sandığımız gibi olmadığını görürüz. Olayların ardındaki gerçek nedenleri anlamaya başlarız. Bildiğimiz şey artık bize acı vermez.

Biz istesek de, istemesek de ıstıraplarımız da olacak, hatalarımız, pişmanlıklarımız da olacak. Çünkü madde dünyasında yaşıyoruz ve maddeden oluşmuş bir bedene bürünmüşüz. Egolarımız var, eşkoşmalarımız var. Yaşadığımız olaylar bu sıvriliklerimize dokunduğu zaman da rahatsız oluyor, acı çekiyoruz. İşte bu sıvriliklerimizi ne kadar törpülersek ıstıraplarımızı da o kadar azaltırız. Bu iş kolay bir iş değildir. Hiçbir problem, insanın kendindeki problemi halletmesi kadar güçlük göstermez. Ama unutmayalım ki, tekâmül çaba ister. Yaşadığımız süre içinde tabii ki hatalar yapacağız. Tabii ki pişmanlıklarımız, ıstıraplarımız olacak. Bunların hepsi çok doğal. Önemli olan, bu ıstırapları niçin yaşadığımızın farkına varmak, hatalardan ders almaktır. Anlayışımızı ancak böyle yükseltebiliriz. Bu olaylar sırasında yaşadığımız ruh hâlleridir önemli olan.

Dünya, bilgi dolu bir tekâmül kitabıdır. Varlık bu bilgileri keşfetme vazifesini yerine getirerek tekâmül eder.

UYGULANMAYAN BİLGİ İŞE YARAMAZ

Yaşanmamış bilgi bize hiçbir şey vermez. Bilgiyi ancak uyguladıktan sonra kazanırız. Ateşten eli yanmamış bir çocuğu ne kadar yasaklasanız da sobadan, ocaktan uzak tutmazsınız. Fakat bir kez eli yandı mı istesenez de bir daha ateşe yaklaştıramazsınız. Çünkü yaşamış, bilgisini almıştır. İşte bunun gibi, anlayışımızın yükselmesi, şuurumuzun genişlemesi de yaşanan ıstıraplı, acılı, hatalı olaylarla gerçekleşmektedir. Bu nedenle hatalardan, ıstıraplardan korkmayacağız. Ama unutmayaacağız ki, yaşadığımız her ıstıraplı olayla ilgili bizim sivri bir yanımız var. O nedir? Onu bulup çıkartmamız lâzım. Bunun için de olayları iyi müşahede etmeliyiz. Bu olay niçin başıma geldi? Neden yaşıyorum tüm bunları? sorusunu kendimize sormamız lâzım. Ancak bu şekilde hatalarımızı telâfi yönüne gidebiliriz. Bilgisini alıp sivri yanımızı törpülediğimiz zaman o bilgiyi vermek isteyen benzer olayların tekrarlanmadığını göreceğiz. Böylece bilginin bir yenisi gelecek ve o bilgiyi alana, anlayana kadar bir yenisini yaşayacağız olayların, sorunların. İşte bu nedenle

başımıza gelen her türlü olayı çok iyi müşahede etmeliyiz. O olayın arkasında yatan bilgiyi, bize ne vermek istediğini bulup çıkartmalıyız. Tekâmül etmek, kendini bilmek demektir. Kendini bilmek demek, şuurlu hareket etmek, yüksek bir anlayışa sahip olmak demektir.

OLAYLARIN FARKINA VARMALIYIZ

Yaşadığımız olayların ne kadar çok farkına varır, bize anlatmak istediği gerçek nedenleri ne kadar çok bulup çıkartır ve bu yönlerimizi geliştirmek için ne kadar çok çaba harcarsak tekâmülümüzü o denli hızlandırmış oluruz. Demek ki, tekâmülün hızı, bizim çabamıza, isteğimize, kendi kendimizle uğraşmamıza, çevremizde olup bitenleri anlamak için ne kadar dikkat harcadığımızı ve suur seviyemize bağlı olarak değişmekte. Öyleyse tekâmülün hızı enkarnasyon sayısına bağlı değildir. Bizim istek ve çabamıza bağlıdır. Bir hasta doktorun söylediklerini yapmaz, ilâçlarını kullanmazsa, isterse 20 defa doktora gitsin iyileşemez, derdine derman bulamaz. İyileşmeyi istemek gerekir. İstek tekâmülün temelidir. O istek olmadıkça ne yaparsanız yapın hiçbir şey olmaz. İstemek iradeyi kullanmak demektir. İrade olmayınca hareket olmaz. Hareket ise tekâmülün itici gücüdür. Tabii her istek beraberinde sorumluluğu da getirir. Bu nedenle tüm isteklerimizi kontrol altına almak zorundayız. Benim bu isteğim acaba ne sonuç getirir, herhangi bir kimseye zarar verir mi? Bunu çok iyi düşünmek lâzım. Sonuçlarına katlanamayacağımız istekler bize mutluluktan çok mutsuzluk getirir. Bu nedenle isteklerimiz ve vicdanımız uyum içinde olmalıdır.

VİCDANLI YAŞAM TEKÂMÜL ETTİRİR

Her olayın içinden eğriyi, doğruyu ayıran, doğru yolu görmemize yardımcı olan mekanizma vicdan mekanizmasıdır. İşte günümüz insanının en büyük ihtiyacı vicdandır. Kendi bencilliğimizin dürüstlük ölçüsüdür vicdan. Sesine dikkatle kulak verelim... İnsanlar vicdanlarının sesini duymayı çoktan unutmuşlar. O sesi yeniden duymaya ve duyurmaya mecburuz. Bu iş nefsanîyetimizi kontrol altında tutmakla, olaylara objektif muhakeme ile bakmakla olur. Ancak bu şekilde vicdanlarımızın sesini yeni-

den duyabiliriz. Böylesi vicdanlı bir yaşam bizlerin bencillik yükünü hafifleteceği gibi tekâmülde de büyük bir adım atmamıza yardımcı olur.

Tekâmülü bir merdivenin basamakları gibi aşağıdan yukarı doğru bir çıkış olarak düşünmek bizi her zaman yanıltır. Tekâmül küresel bir süreçtir. Başı ve sonu yoktur. Sonsuzdur. Çünkü yaratılış ve evrenler sonsuzdur. Bu sonsuzluk içinde tekâmülü sağlayacak olan imkânlar da sonsuzdur. Ve bu imkânlar her an yeni başımızdadır. Görmesini bilelim. Sezmesini bilelim. Değerlendirmesini bilelim. Kendimizi tanımak için, varlığımızın özündeki bilgiyi

şezebilmek için çaba sarf edelim.

Bizlerden istenen şey, suur, idrak ve vicdanımızın geliştirilmesidir. Bu da ancak bizlerin kişisel deneyimlerinin bir sonucu olmalıdır. İşte tekâmül budur.

Yazımıza Richard Bach'ın bir sözüyle başlamıştık. Yine onun bir sözüyle hoşçakalın demek istiyoruz:

"Dünya senin alıştırmaya kitabındır; üzerinde işlemlerini yaparsın. Gerçek değildir, ama eğer istersen orada da gerçekliği ifade edebilirsin..." ■

"KEHANETLER VE GERÇEKLİK" (Baştarafı Sf.5'de.)

rol-kömüre dayalı materyalist sisteminin sonunda, gidişin tehlikeli olduğunu anlayan sağduyulu kişiler güneş enerjisinin önemine yeniden değinmektedirler, fakat konu Batı'ya özgü bir şekilde, yalnızca "enerji ve çevre" konusu olarak ele alınmaktadır. Değiştirilmesi gereken, her şeyi maddeye indirgeyen anlayıştır. Ruhun ön plâna çıkmasını zamanı gelmiştir.

Cengiz Han, çeşitli dinlerden danışmanlar, kâhinler ve din adamlarını etrafından eksik etmezdi. Onunla ilgili anlatılan bir anekdot vardır: Cengiz Han'ı kendi dinlerine çekmek isteyen din adamları Han'ın huzurundadırlar, onu ikna etmek için dinlerinin inceliklerini, yüceliğini anlatırlar. Sohbet büyük koyulaşır, tartışmaya diğer din adamları da karışır, sohbet de uzadık-

ça uzar. Cengiz Han sonunda din adamlarını susturup şamanına işaret eder. Şaman oracıkta hiç yoktan, ne idüğü belirsiz garip bir canlı peydahlar, herkes olanı görür ve şaşkınlık içinde kalırlar. Cengiz Han din adamlarına dönerek böyle bir şey yapıp yapamayacaklarını sorar ve kendisine, spiritüel güç gösterisi olarak somut şeyler gerektiğini söyler. Uranüs-Neptün birleşmesinin etkisi, maddesel ve ruhsal enerjinin birleşmesini de beraberinde getirecekse, yeni çağın, bir neo-şamanist çağ olabileceğini söyleyebiliriz. Tamamen kişiye özel inanç sistemlerinin ve Tanrı'nın rehberliğini kabul edip insanlığın yeni bir tekâmül dönemine girmekte olduğu gayet açıktır. ■

"BÜYÜK KIYMETLER" (Baştarafı Sf.39'da.)

ğirdılar, korkmamasını ve mumları satın alacaklarını söylediler. Fakat çocuk dinlemiyor, koşarcasına hızlı hızlı yürüyordu. Arkasından koşular. Bu defa çok tatlı ve ağabeyce bir sesle kendisine seslendiler: "Korkma çocuğum, demin sana şaka yaptık... Mumların hepsini alacağız..." Ve çocuğa yetiştir. Parasını verip diğer iki mumu da aldılar. Çocuk gülümsedi gene sevindi ve aynı mahçup sesiyle teşekkür etti ve her şeyi unuttu. Dalmış olduğu sokağın içinde sevinçle yürüyerek kaybolup gitti. Gençler birbirleriyle ko-

nuşuyorlardı: "İyi oldu be, çocuğun mumlarını satın aldık. Zavallıyı korkuttuk..."

İşte insanın özvarlığındaki nurun, büyük kıymetinin tecellisi!... Öyle fena görünen insanlar vardır ki, ilk nazarda bunlardan nefret edenler çok olur. Fakat bu nefret ediş bir görgü ve tecrübesizliğin eseridir. Çünkü kötü insan yoktur. İlahî bir lema olan ruh daima aydınlıktır, daima parlaktır. O, daima ışıldar; yeter ki etrafı buğulanmasın ve islenmesin. ■

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 135

23.10.1970

TEKÂMÜL SÜRECİNİN HIZLANDIRILIŞI

"Herhangi bir varlığın karşılaşacağı ve karşılaşmakta olduğu hadiseler, yüzde doksan onun ihtiyaçları ve liyakatiyle alâkadardır. Fakat hadiselerin, varlığın yakınında vuku bulması ve de onun şuur sahasında, onun dahilinde vuku bulması, tekâmül hızı bakımından ümit verici bir durumdur. Çünkü 'Yürüyen at arpasını artırır.' derler sizde. Bu ruhî faaliyetini, devresine ait tekâmül cinsi istikametinde, tekâmülün mânâsı istikametinde devam ettiren varlık için, daima bu devamı muntazam bir tempo içerisinde tutacak olan ve hep iyi, verimli sonuçları elde ettirecek olan imkân ve yardımlar sürekli olarak yapılır. İnsanların, varlıkların, bu nevide olanları maalesef azdır. Umumiyetle, belli bir otomatizma içerisinde ve çoğunlukla nefsanî empülslerle hareket eden varlıkların, kendi devreleri için belirli olan tekâmülleri seviyesinde ileri gitmeleri, o istikamette faaliyet göstermeleri zor, çoğu zaman beceriksiz ve hatta başarısızdır. Böylece, devrelerine ait tekâmülün istikametinde ruhî bir basiretsizlik göstererek ağır, batî ve tembelce hareket ederler. Ataletle düşerler. İşte böylece bütün kozmik, yani kâinata ait her türlü faaliyetin içerisinde kendini gösteren ilâhî kamçı, burada da gitgide şiddetini artırmaktadır. Yani buna bir bakıma tekâmülün süratinin artması, süratlenmesi, ataletten kurtulmak, şuurlanma yolunda faaliyet gösterilme nokta-i nazarından memnuniyet duymanız gerekir. Objektif görünüş ile ve sathî bir bilgi içerisinde, şüphesiz bunlar birer felâket, kötü durumlar olarak nitelendirilir ve öyledir de... Fakat perdenin arkası başka şey ifade eder."

SÖZLÜK

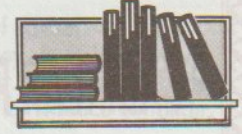
Nevi: Tür
Empüls: Uyarıcı

Atalet: Durağanlık
Batî: Yavaş, ağır

Basiret: Kavrayış, anlayış
Sathî: Yüzeysel

KİTAPLAR ARASINDA

MUCİZELER VE DİĞER GERÇEKLİKLER

Kitabın adı / Orijinal adı
MUCİZELER VE DİĞER GERÇEKLİKLER
MIRACLES & OTHER REALITIES

Yazan / Çeviren
Lee PULOS / Gary RICHMAN
Erol KONYALIOĞLU

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
288 SAYFA, 1994

Fiyat: 190.000 TL.
RUH ve MADDE DERGİSİ • YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

METAPŞİŞİK tarihinde, normalüstü diye nitelenen yeteneklere sahip oldukları için ön plâna çok çıkan bir-sürü insan var. D. Douglas Home, Tony Agpao ve Uri Geller bunlardan sadece birkaçıdır. Bu tür insanlara Brezilyalı Thomaz'ı da katmak gerekiyor.

Thomaz'ın yaşam öyküsünü aktaran bu kitapta, "inanılması zor şeyleri" çok doğal bir şeymiş gibi yaşayan biriyle karşılaşacaksınız. Zihinlerimizin pencelerini zorlayan, hatta "Olmaz böyle şey!" dedirten olaylarla tanışacaksınız. Kitabı daha da ilginç kılan bir diğer faktör de, yazarların, son derece objektif bir yaklaşım içinde, deneylere ve kendi gözlemlerine dayalı yaptıkları yorumlar...

Günümüzde bilebildiğimiz doğa yasalarının dışında gerçekleştiği besbelli olan olguların tümünün, metapşişik bilim içinde aydınlatıcı

biçimde açıklanabildiğini bu eserde göreceksiniz. Bütün kuralları yıkan "olağanüstü" olgular, temelde olağan düşünülmesi gereken fakat kendisini kendi elleriyle kurduğu bilim çerçevesinin içine hapseden insanlık için elbette mucizevi karakter taşır. Ancak mucizeyi mucize yapan sadece biziz, bizim acizliğimiz, evrende geçerli olan yasalar hakkındaki bilgisizliğimizdir. Beynin ötesinde ve ona hâkim olan ruh unsuru ne kadar arka plânlara atılsa da, böylesi mucizevi özellikteki fenomenlerde kendisini kolayca gösteriyor. Thomaz bütün parapsikolojik yetenekleriyle ruhun sonsuz yeteneklerinden sadece bir kısmını açığa çıkarıyor.

Çevremizde toplumsal, siyasal veya inançsal yargılar ne kadar baskın olursa olsun, bu tür yetenekler her zaman çarpıcı olmakta ve kendilerine, Thomaz gibi varlıklar aracılığıyla yeni tezahür alanları bulmaktadır. ■